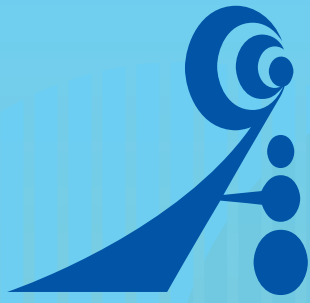

APLODIT

Aplodit Orkesterille ry:n jäsenlehti 2025

Aplodien uusi puheenjohtaja
Sibelius – taivaalta pudonnut monoliitti?
Musiikin voima
Rennosti, asiasta tinkimättä
Lahden musiikkiopiston uusi rehtori

Aplodit Orkesterille ry:n jäsenlehti 2025

Aplodit Orkesterille ry on yhdistys kaikille Sinfonia Lahden ystäville

Tarjoamme monenlaista oheisohjelmaa, juttelemme esiintyvien taiteilijoiden kanssa konsertin jälkeen, tutustumme omiin soittajiimme, reissailemme kotimaassa ja ulkomailla korkeatasoisiin musiikkitapahtumiin - edulliseen hintaan. Aplodit-lehti kertoo lisää olemassaolostamme.

Toivotamme sinut tervetulleeksi jäsenistöömme 25 euron jäsenmaksulla, ilmoittaudupa osoitteessa: aploditorkesterille.yhdistysavain.fi tai Metsähallissa olevaan levy- ja infopisteeseemme.

- Elämyksiä yhdessä! -

SISÄLTÖ:

Pääkirjoitus	3
Aplodien uusi puheenjohtaja	4
Aplodien kesäretket	5
Sibelius – taivaalta pudonnut monoliitti?	6–8
Festivaalikonkarit	9
Sibelius – Number One	10
Kolumni: Ars longa, vita brevis	11
Musiikin voima	
Musiikki kaiken ikää	12
Musiikin mysteeri	13–15
Muistilangat	16–17
Lahden musiikkiopiston uusi rehtori	18
Muusikon muistiinpanoja	19
Aplodit-lehden toimituskunta	20
Rennosti – asiasta tinkimättä	21
Sinfonia Lahti soittajat	22
Perhepiiristä	23
Sinfonia Lahti	24

Julkaisija: Aplodit Orkesterille ry, Lahti

Puheenjohtaja: Helinä Fränti
aplodit.aplodit@gmail.com

Toimitus: Hannu Kivilä, Juha Kortelainen,
Virve Nuorgam, Mirja Ukkonen

Ulkoasu ja taitto: Juha Kortelainen

Painopaikka: Markprint, Lahti

Painos: 750 kpl
34. vuosikerta

Hengitämme yhdessä

Istun viulu ja jousi käsissäni keskellä orkesteria. Nuottitelineelläni on **Tšaikovskin** viidennen sinfonian stemma, jonka sivuille on kirjattu pakahduttava melodia toisensa jälkeen. Ne soivat nyt salissa houkuttaen esiin tunteiden, muistikuvien ja unelmien kirjon. Soittaessa täytyy keskittyä, sillä paksun stemmavihon sivuilla vaanii mustien nuottien sumia. Tästä huolimatta monenlaisia aistimuksia ja lukuisia ajatuksenpätkiä rynnistää aivojen läpi. Ylimpänä tunteena säilyy kuitenkin keskittyneisyys. Ollaan muusikon työn ytimessä, on konsertti-ilta toukokuussa 2021.

Katsahdan sivulleni. Tavallisesti jaan nuottitelineen viereisen soittajan kanssa, jolloin kesken soiton voin hymyllä tai katseella vaihtaa ajatuksia sanattomasti soiton aikanakin, mutta niin ei ole tänään. Soitamme kaikki omilta telineiltämme, lähimpään kollegaani on tarkasti mitattu yhden ja puolen metrin matka. Kollegoillani on mustat maskit kasvoillaan kuten minullakin. Hymy ei maskia läpäise. Katseeni kurottaessa kauemmaksi näen kotisalimme typötyhjänä. Soitamme täydellä tunteella, mutta kun musiikki sammuu ja kapellimestarin käsi painuu alas seuraa hiljaisuus.

Tilanne nostattaa minussa riipaisevan irrallisuuden tunteen. Olemme jo tottuneet tähän ”uuteen normaaliin”. Olemme yrittäneet ajatella, että jokin lanka nettilähetysten muodossa yltää yleisöönkin. Ylikapellimestari **Dima Slobodenioukin** läksiäis-konsertin pauhu herättää minussa jälleen vahvan ristiriitaisuuden tunteen: on hienoa, että tämä sentään on mahdollista, mutta tuntuu väärältä ja kipeältä olla niin irrallaan ja yksin kokemuksessa, jonka tulisi olla jaettu. Kaipaani yleisöä, jolle soittaa. Kaipaani mahdollisuutta olla läsnä yhdessä kollegoiden ja yleisön kanssa. Maskin alla kasvoni lähes unohtavat hymyillä, miksi hymyillä, kun se ei näy. Miksi soittaa, jos kukaan ei ole sitä kokemassa?

Musiikin soittaminen ja kuunteleminen sisältää vahvan kutsun yhteyteen. Konsertti kokoa moninaisen kudoksen ihmisyyttä yhdeksi yhdessä jaetuksi hetkeksi. Musiikki on samaan aikaan taitoa, taidetta, ilmaisua ja perintöä. Konsertissa asettuu osaksi erilaisia historioita. Musisoivan ihmisen historia ulottuu kauas esihistoriaan, nykyinen konserttikulttuuri eri musiikinlajeineen kantaa omia eläviä perinteitään ja lisäksi läsnä ovat myös paikallisemman tason tarinat, jotka kertovat merkityksellisiä tarinoita esimerkiksi tietyn orkesterin ja konserttipaikan kehityksestä. Eikä henkilökohtaisia historioitakaan tule unohtaa. Kun orkesterikonsertissa lavalla on kymmeniä muusikoita, asettuu jokaisen erityinen musiikkipolku osaksi kokonaisuutta. Yhdessä soittavat erilaiset muusikot muodostavat yhtenäisenä ja rikkaana soivan lopputuloksen. Muusikoiden lisäksi jokainen kuulija tuo mukanaan konserttiin oman eletyn elämänsä, vallitsevan hetken tunnelman ja mahdolliset tulevat polut, joiden läpi tulkitsee yhdessä kuultua. Konsertin soivassa kokemuksessa nämä kaikki tarinat, eletyt elämät ja tulevat toiveet kohtaavat.

Selvittyämme tyhjien salien aikakaudesta on yhteiskuntaa edelleen koeteltu monin tavoin, mikä on tarkoittanut jatkuvaa epävarmuutta myös kulttuurialalle. Viime vuoden aikana olemme kuitenkin saaneet iloita siitä, että yleisö on löytänyt meidät jälleen. Meille soittajille yleisön läsnäololla konserteissa on valtava merkitys ja sillä on merkitystä myös yhteiskunnan kannalta: Ihmiset yhdistävä konserttikokemus tarjoaa tilaa rauhalle, vuoropuhelulle ja hyväksyvälle yhdessäololle.

Laura Kokko
viulisti ja kulttuurihistorioitsija

Uusi puheenjohtaja

Aplodit Orkesterille ry:n vuosikokouksessa 29.4. vaihtui yhdistyksen puheenjohtaja. **Ulla Weijo** luopui toivomuksestaan tehtävästä kuuden vuoden puheenjohtajuuden jälkeen. Aikaan mahtui monenlaisia haasteita, jotka vaativat sitkeää paneutumista. Lämpimät kiitokset ansiokkaasta työstäsi, Ulla! Uudeksi puheenjohtajaksi kokous valitsi **Helinä Fräntin**.

Helinä Fränti tarttuu tehtävään innostuneena:

- On hienoa päästä luotsaamaan puheenjohtajana Aplodit Orkesterille ry:n hallitusta ja yhdistystä. Odotan innolla tätä tulevaa kahden vuoden kautta. Tarvitsen koko yhdistyksen panosta ja tukea, jotta onnistumme. Kiitän jo tässä vaiheessa kaikkia yhdistyksen ja hallituksen jäseniä heidän osoittamastaan luottamuksesta ja kannustuksesta. Erityisesti haluan kiittää Ullaa siitä, että hän innosti minua asettumaan ehdolle hallituksen jäseneksi v. 2023 vaikka olin ollut yhdistyksen jäsen vain pari vuotta. Tämä kaksi vuotta ovat olleet antoisaa aikaa. Yhdistys on hyvässä vauhdissa ja kunnossa. Luotan siihen, että Ulla ja muut hallituksen jäsenet auttavat ja tukevat minua uudessa tehtävässäni. Suomen parhaan orkesterin, Sinfonia Lahden, ystäväyhdistyksenä haluamme levittää musiikin ilosanomaa nykyisille ja tuleville musiikin ystäville. Haluamme olla tukemassa klassisen musiikin esittämistä, että se ei huku kaikkien muiden toimintojen alle, jotka kilpailevat ihmisten vapaa-ajasta.

Lahtelaissyntyinen Helinä asuu Helsingissä ja on ollut jo pitkään RSO:n ystävät ry:n jäsen. Myös Kuhmon kamarifestivaali tuli hänelle työvuosien aikana tutuksi ja hän kertookin käyneensä Seppo Kimasen "musiikkikorkeakoulun". Samana vuonna yhdistykseemme liittymisen kanssa Kuhmo vaihtui Savonlinnaan ja ooppera on vinyt mukanaan. Kesäkuussa 2025 Helinä yllätyksekseen valittiin – omien sanojensa mukaan "ilman sanavaltaa työnnettiin" - Wagner-seuran varapuheenjohtajaksi.

Helinä on koulutukseltaan rahoitusjuristi ja oli työuransa aikana monenlaisissa kansainvälisissä rahoitus- ja julkisen hallinnon asiantuntijatehtävissä. Ne kasvattivat hänet katsomaan isompia kuvioita. Hän luonnehtii itseään uteliaaksi, rohkeaksi ja kokeilevaksi eikä pelkää kritiikkiä.

- Voi olla että tulee vastaan sanomista. En pidä sitä yhtään pahana. On hyvä että syntyy debattia. Se kehittää toimintaa.

Helinä kertoo ottavansa hallituksen puheenjohtajana työnjohtajan roolin. Tehtäviä ja vastuita riittää kaikille. Hän kutsuu myös hallituksen ulkopuolelta sekä nykyiset että tulevat jäsenet mukaan kehittämään toimintaa siten, että se vastaa jäsenistön toiveita parhaalla mahdollisella tavalla:

- Aplodit Orkesterille ry:ssä on yli 400 jäsentä. Meitä yhdistää rakkaus musiikkiin ja omaan orkesteriimme. Hallitus tarvitsee ja arvostaa kaikenlaista yhteydenpitoa jäsenistön kanssa. Kaikki ehdotukset, aloitteet ja muu palaute ovat enemmän kuin tervetulleita. Kun törmäämme konserteissa

Kuva: Helinä Fränti

Aplodit Orkesterille ry:n puheenjohtaja Helinä Fränti.

Kuva: Casper Lidsle

Aplodit Orkesterille ry:n hallitus 2025 vasemmalta: Hanna Muukkonen, Tarja Kaplas, Tiina Kiuru, Veikko Mattila, Markku Aaltonen, Harri Lidsle ja Helinä Fränti, edessä Ulla Weijo.

Aplodit Orkesterille ry:n hallitus

Hallituksen henkilökokoonpano pysyi entisellään, mutta vastuutehtävät hallituksen sisällä vaihtuivat osittain. Lisäksi hallitus toimii enenevässä määrin tiiminä. Osa tehtävistä jaetaankin useamman henkilön kesken.

Tehtäväjako pääpiirteissään:

Helinä Fränti yhdistyksen ja hallituksen puheenjohtaja

Markku Aaltonen vpj., jäsenhankinta ja jäsenrekisteri

Ulla Weijo jäsenrekisteri, sähköpostin järjestelmä-pääkäyttäjä, osallistuminen tilinpitoon, matkat

Veikko Mattila rahastonhoitaja

Hanna Muukkonen sihteeri, viestinnälliset tehtävät

Tarja Kaplas levymyynti, talkoohenkilöistä vastaava

Harri Lidsle orkesterin edustaja, tilaisuudet

Tiina Kiuru tilaisuudet, matkat

tai muutoin liikumme samalla suunnalla, tarttukaa rohkeasti hihasta ja kertokaa avoimesti toiveenne tai mahdollinen huolenaihe. Sitä varten me olemme.

Virve Nuorgam

Inkoon kirkko. Kuva: Ida Burgmann

Inkoon kirkko. Kuva: Ida Burgmann

Mikkelin Pitäjänkirkko. Kuva: Ville Hautakangas

Inkoon pienvenesatama. Kuva: Ida Burgmann

Mikkelin Pitäjänkirkko. Kuva: Ville Hautakangas

Aplodien kesäretket Inkoossa ja Mikkelissä johdattelivat musiikin ja kulttuurin elämyksiin

Aplodien matkailukesä sisälsi kaksi retkeä musiikki- ja kulttuurielämysten äärelle. Tänä vuonna linja-auto suuntasi kohti Inkoota ja Mikkeliä. Molemmille retkille otti osaa 17 osallistujaa. Aplodit Orkesterille ry:n puheenjohtaja **Helinä Fränti** oli molemmilla matkoilla läsnä – kirjoitus perustuu hänen tekemiinsä matkakertomuksiin.

Ensimmäinen musiikkimatka tehtiin 6. kesäkuuta Inkoon Musiikki ja meri (Musik vid havet) -festivaalin avajaispäivän konsertteihin Inkoon kirkkoon.

Retken alussa tutustuttiin Inkoon Gammeln Gårdenin kotiseutumuseoon, joka koostuu 22 punamullalla käsitellystä rakennuksesta. Jännittävimpiä kohteita matkalaisten kesken olivat suutarin verstas ja sauna. Café Wilhelmsdal in idyllinen ravintola Inkoon venesataman partaalla tarjosi maittavan kotiruoan lisäksi mainion levähdyspaikan. Aurinkoisesta kesäsäästä ja raikkaista juomista pystyi nauttimaan ravintolan isolla terassilla.

Retken kohokohta alkoi Inkoon kirkon kellotapulista trumpetilla soitetulla fanfaarilla. Läpimurto-nimisessä konsertissa kuultiin **Sergei Prokofjevin** Alkusoitto heprealaisista teemoista, **Vitezslava Kapralovan** Partita pianolle ja jousiorkesterille, sekä väliajan jälkeen **Jean Sibeliuksen** Puusarja. Lopuksi **Mari Palo** esitti **Richard Straussin** Vier letzte Lieder -laulusarjan. Orkesterina toimi Lohjan kaupunginorkesteri **Jukka Untamalan** johtamana. Pianossa taituroi **Emil Holmström**, joka toimi myös festivaalin taiteellisenä johtajana.

Illan päätteeksi matkalaiset pääsivät vielä nauttimaan kamarimusiikista. Läpimurto-nimisessä konsertissa soi **Johannes Brahmsin** Pianokvartetto n:o 1 g-molli, op. 25.

Neliosaisen kvartetin soitti upean innostuneesti Lohjan kaupungin orkesterin jäsenistä koottu kvartetti. Kotimatka sujui sydän täynnä musiikin mielihyvää.

Kuvataidetta Vuohijärvellä ja kirkkomusiikkia Mikkelissä

Aplodien toinen kesämatka 10. elokuuta suuntautui Vuohijärven kautta Mikkeliin. Bussimatka kauniiden kyläteiden ja peltojen halki taittui rattoisasti ensimmäiseen määränpäähen Vuohijärvelle. Paikka on suosittu muun muassa viehättävästä luonto- ja kulttuurikeskuksestaan. Keskukseen tiloissa oli käynnissä **Reidar Särestöniemen** 100-vuotisjuhlanäyttely, joka koostui taiteilijan varhaisista töistä.

Vastaleivottujen korvapuustien ja muiden lämpimäisten jälkeen siirryttiin myöhäiselle lounaalle Tertin kartanoon Mikkeliin, jossa seurueelle oli katettu pöydät isolle verannalle. Väljä aikataulu mahdollisti jaloittelun ja ostosten tekemisen. Matkan huippuhetket koettiin Mikkelin vuonna 1817 valmistuneessa Pitäjänkirkossa, joka on Suomen yksi suurimmista puukirkoista. Kirkko toimi elokuisena iltana myös Mikkelin musiikkijuhlien päätöskonsertin näyttämönä. Konsertissa kuultiin Requiem d-molli, KV 626 on **W.A.Mozartin** postuumisti viimeistelty ja julkaistu teos, joka jäi hänen viimeisekseen. Esitetty teos ei ollut se useimmiten esitettävä vaan **Robert D. Levinin** täydentämä. Ennen päänumeroa kuultiin **Esa-Pekka Salosen** Stockholm Diary -teos. Molemmat teokset ovat tilaustöitä.

Helinä Fränti & Hanna Muukkonen

Sibelius - taivaalta pudonnut monoliitti?

Mikäli kapellimestari **Hannu Lintu** on uskominen, Lahdessa on menossa jonkinasteinen kulttuuribuumi. On ammattitaitoinen orkesteri, uusia säveltäjiä, visionäärinen johtaja kaupunginteatterissa jne. Pääkaupungin läheisyys tuo mukanaan etuja ja haasteita.

- Tällä tapahtuu valtavasti. On myös aivan selvää, että Helsingin läheisyys vaikuttaa positiivisesti. Jos tämä kaupunki olisi vaikka 300 km pohjoisemmassa, ei kulttuuri-elämä olisi näin kukoistavaa. Muutamassa vuosikymmenessä pääkaupunki lähestyy, on pidettävä huoli siitä, että Lahden kaupungin oma identiteetti säilyy. Kulttuurin avulla se onnistuu.

Lahti ei ole kapellimestarille outo paikka, sillä hän on vieraillut jo vanhassa konserttisalissa 25 vuotta sitten. Se, että kapellimestari kutsutaan uudelleen, ja että hän haluaa tulla uudelleen, on merkki siitä, että orkesterin kanssa on ollut mukava tehdä töitä. Festivaalilla Lintu johti mm. kaikki **Jean Sibeliuksen** sinfoniat. Voisiko kuvitella, että tämän kolmen vuoden aikana orkesterin ja kapellimestarin suhde muuttuu?

- Aivan varmasti muuttuu. Meillähän on vakiintunut suhde, mutta emme ole koskaan Sibeliusa soittaneet. Suomalaisissa orkestereissa on tapana, että Sibeliusa johtavat vain orkesterin ylikapellimestarit. Jo Lemminkäisen harjoituksissa keväällä huomasin, että kappas vaan, meillähän on toisillemme aika paljon annettavaa.

New Yorkin ja Singaporen kaltaisten metropolien suuriin budjetteihin ei Lahdella ja sen orkesterilla ole mahdollisuuksia. Vähäiset resurssit käytetään kapellimestarin mielestä viisaasti esim. vierailijoiden huolellisella valintaprosessilla.

- Sanoisin, että ei kannata maksaa kenellekään liikaa. Koko infrastruktuuriin, orkesteriin, taloon ym. menee se raha mikä menee. Emme me tarvitse niitä kaikkein kalleimpia taiteilijoita, koska hieman pienemmälläkin summalla saamme aivan maailmanluokan solisteja ja kapellimestareita. Vaikka Lahti ei ole sen vaikeammin saavutettavissa kuin Lyon, Strasbourg tai Cleveland, taiteilijat saattavat ajatella, ettei ole hyvää ajankäyttöä tulla näin kauas vain yhtä konserttia varten.

Sibelius-festivaali uudistuu

Hannu Lintu tunnetaan taitavana ohjelmistojen suunnittelijana, joka ei arkaile muutosten tekemistä. Tämän jutun haastattelu tehtiin keväällä ennen kuin uudistuneesta Sibelius-festivaalista oli kuultu nuottiakaan. Painetta muutokseen on ollut ilmassa jo jonkin aikaa.

- Täytyy muistaa, että en minä tätä keksinyt, vaan minulta tilattiin tämä muutos. Ehkä ajateltiin, että minä voisin olla oikea henkilö toteuttamaan tätä, sillä tiedossa oli, että olen ollut jo pitkään festivaalin ohjelman uudistamisen kannalla. Neuvotteluvaiheessa sitten löysimme yhteisen sävelen muusikoiden ja managementin kanssa ja uutta tulokulmaa lähdettiin etsimään. Väitän, että se on onnistunut, Lintu summaa.

Myös uudistuneessa festivaaliohjelmassa Sibelius pysyy keskiössä. Nyt säveltäjä kuitenkin kytketään siihen kulttuurihistorialliseen aikaan, jossa hän vaikutti ja sävelsi.

- Meillä suomalaisilla on hieman kummallinen käsitys, että Sibelius on joku meille taivaalta pudonnut monoliitti. Ei oikein ymmärretä Sibeliuksen paikkaa musiikin historiassa. Mistä hän tuli ja mikä oli hänen vuorovaikutuksensa suomalaisen ja kansainvälisen kulttuurin yhteydessä. Sibelius oli 1800-luvun lopussa hyvin tietoinen, mitä Euroopassa tapahtuu, ja lähti siitä liikkeelle. Lähtökohtani ja samalla tämän festivaalin tarkoitus on valaista säveltäjän kulttuurihistoriallista taustaa. Uskoisin, että Sibeliuksen ystävät voivat samalla oppia paljon uutta.

Kapellimestarin tietämys ja aiheeseen liittyvät tarinat pulppuavat ehtymättömästi lähteestä. Hän mainitseekin valtavan työn, mikä tehtiin v. 2013 kun Sibelius, Lintu ja RSO -sarjassa esiteltiin monipuolisesti kaikki Sibeliuksen sinfoniat, sekä käytiin läpi säveltäjän elämää ja maailmaa sinfonioiden sävellysten aikana (sarja on nähtävissä Yle Areenassa). Saattaa hyvinkin olla, että tuolta ajalta on jäänyt maestron aivojen sopukoihin materiaalia, joka jalostuu nyt Sibelius-festivaalin ohjelmaa uudistettaessa.

Mitä haluaisitte minun teiltä johtavan?

Festivaaliohjelman säveltäjäparit on valittu huolella ja ne liittyvät hyvin monenlaisilla yhdyssiteillä toisiinsa. Teokset edustavat samaa aikakautta ja yhtäläisyyksiä löytyy monella tasolla.

- Satunnainen ohjelman tutkija saattaa esim. etukäteen ajatella, että miksi ihmeessä **Pjotr Tšaikovskin** jousikvartetto ja Sibeliuksen pianosonaatti on laitettu peräjälkeen. Kun ne kuulee, tajuaa, että niissähän onkin molemmissa tietynlainen kansanmusiikkiaspekti. Ei siis olekaan kyse Tšaikovski-vetoisuudesta, mikä ilmenee esim. Sibeliuksen 1. sinfoniassa.

Monissa kansan taruissa henkilögalleria on samanlainen. Samat stereotyyppit toistuvat niin Kalevalassa kuin

Kuva: Maarit Kyöharju

Hannu Lintu tunnetaan taitavana ohjelmistojen suunnittelijana. Kolmen vuoden festivaaliohjelman suunnittelu on vaatinut valtavasti työtä myös Sinfonia Lahden hallinnolta. Myös uudistuneessa festivaaliohjelmassa Jean Sibelius pysyy keskiössä. Nyt säveltäjä kuitenkin kytetään siihen kulttuurihistorialliseen aikaan, jossa hän vaikutti ja sävelsi.

Nibelungenliedissäkin. Lemminkäisen paluussa voi kuulla samat miekan kolistelut kuin Siegfriedin kotiinpaluussa.

- Lemminkäinenhan oli Sibeliuksen oopperahaave. Bayreuthin käynnin jälkeen hän oli **Richard Wagnerin** ja wagneriaanisen lumon vallassa. Ei tullut oopperaa, libretto oli avuton, samoin tarina. Syntyi Lemminkäis-sävelruno. Sitten taas tietty skandinaavisuus ja pohjoismaisen lyriikan käyttö näkyy Sibeliuksessa puolestaan **Edvard Griegin** kautta.

Gustav Mahler ja Sibelius tunsivat toisensa ja viettivät aikaa yhdessä mm. Helsingissä, jolloin **Akseli Gallen-Kallela** maalasi Mahlerin muotokuvan. Juuri Mahlerhan sanoi Sibeliukselle, että sinfonian pitää sisältää koko maailma.

- Kun Mahler sitten kysyi Sibeliukselta Was wollen Sie, dass ich von Ihnen dirigiere, oli Sibeliuksella vastaus valmiina: Nichts. Vaikka mestarit arvostivat toisiaan, he eivät erikoisen hyvin tulleet toimeen keskenään. 1880–1890-lukujen vaihteessa kummankin teoksissa soi taustalla dystooppinen kuolema, sotiminen - ja sitten taas rakkaus.

Kolmen vuoden ohjelman suunnittelu tuntuu maallikosta perin haastavalta tehtävältä.

- Sitä se tietysti onkin. Myös Sinfonia Lahden toimisto on tehnyt valtavasti työtä. Itselläni esikuva tämän tyyppiselle festivaalille voisi olla romanialainen George Enescu Festivaali. Sinne kutsutaan myös vierailevia orkestereita ja mikä tahansa orkesteri tuleekin vieraaksi, se soittaa

Sibelius-festivaalilla Hannu Lintu johti mm. kaikki Jean Sibeliuksen sinfoniat. Orkesterilla ja kapellimestarilla on jo pitkältä ajalta vakiintunut suhde. Sibelista he eivät ole kuitenkaan koskaan aiemmin yhdessä esittäneet. Kuvassa harjoitellaan keväällä Lotta Wennäkosken viulukonserttoa *Prosodia*, viulistina Ilja Gringolts.

myös Enescua. Ja sama Salzburgissa, kyllä Mozart on siellä koko ajan läsnä. Tiedän, että rahoitustilanne ei tätä tänä päivänä salli, mutta olisi hienoa, jos Sibelius-festivaalia voitaisiin laajentaa niin, että tännekin saataisiin Lahden orkesterin lisäksi joku vieraileva orkesteri, voitaisiin järjestää mestarikursseja ja sen sellaista, Lintu kaavailee.

Kokonaislevytys Rautavaaran sinfonioista

Sinfonia Lahti levyttää lähivuosina kaikki **Einojuhani Rautavaaran** kahdeksan sinfoniaa. Säveltäjän syntymästä tulee kuluneeksi 100 vuotta v. 2028 ja kapellimestari Lintu toivoo, että siihen mennessä levytys olisi pääosin valmis. Kokonaislevytyksiä orkesteri on tehnyt aiemminkin; Sibeliuksen lisäksi on levytetty valtaosa **Kalevi Ahon** sinfonioista ja **Helvi Leiviskän** sinfoniat.

- On tärkeää saada kaikki Einojuhanin sinfoniat äänitettyä yhden orkesterin ja yhden kapellimestarin soittamana. Sinfoniat ovat musiikillisesti kovin erilaisia. Niiden kehityskaarta ei oikein saa ulos muuten, kuin että ne levytetään kaikki. Sille on ilman muuta tilausta. Se on pitkä prosessi, ja tulee olemaan meille todella vaikea aikatauluttaa. Emmehan me voi koko ajan konserteissa Rautavaaraa soittaa, ihmiset saattaisivat tukehtua siihen.

Kapellimestari Lintu oli paljon tekemisissä Rautavaaran kanssa, johti hänen teoksiaan ja levyttikin yhden hänen sinfonioistaan 90-luvun lopussa.

- Einojuhani oli minulle musiikillinen kummisetä ja opin häneltä todella paljon. Hän oli ihminen, jonka kanssa pystyi keskustelemaan musiikista ylipäättään. Hänessä on ehkä joku kansainvälinen aspekti, joka on vielä hyödyntämättä.

Taiteellisen partnerin rooli

Taiteellisenä partnerina kapellimestari Lintu haluaa ohjailla tiettyjä asioita, mutta antaa vierailevien kapellimestareiden melko vapaastikin ehdottaa erilaisia ohjelmistoja. Kuitenkin huolehtien siitä, että perusohjelmistokin on hyvin otettu huomioon. Ettei tehdä pelkästään omituisuuksien kokoelmaa, mihin helposti nykyisin saatetaan päätyä. Syksyn ja tulevan kevään ohjelmistosta hän pyydettäessä nostaa esimerkiksi **Jan Söderblomin** johtaman **Antonio Vivaldin** vuodenaajat seuranaan **Ludwig van Beethovenin** Pastoraalisinfonia.

- Sehän on erittäin traditionaalinen yhdistelmä, mutta samalla on hyvä näyttää, että vanhemmasta musiikista saa freesejä kombinaatioita. Jos jotain vois yleistä toivoa, toivoisin että kiinnostus oudompaakin musiikkia kohtaan kehittyisi. Kannattaa luottaa siihen, että täällä tarjoillaan hyviä asioita ja ne on tarkkaan mietitty.

Mirja Ukkonen

Festivaalikonkarit kannustavat uudistumaan

Sibelius-festivaalin 2025 avajaiskonsertti on juuri loppunut. On kuultu **Gustav Mahlerin** Todtenfeier ja **Jean Sibeliuksen** Kullervo. Kausikorttilaiset **Elsa** ja **Kari Onnelainen** sekä **Tuija Jäkälä** ovat kaikki osallistuneet Sibelius-festivaaleille alusta lähtien, 25 vuoden ajan. Vaikka kyseessä ei olekaan säveltäjämestareiden välinen kilpailu, tuntuu Sibelius jyränneen Mahlerin mennessä tullen.

- Kullervo oli mieletön! Aina unohtuu, miten väkevä teos se on. Hienosti ikäänkuin täydensivät säveltäjien teokset toisiaan, Elsa toteaa.

- Tässä päästiin nyt kokemaan ensimmäistä kertaa uutta tulokulmaa Sibeliukselta muiden säveltäjien rinnalla ja kronologisesti hänen alkutuotantonsa teos. Olen odottavan kiinnostunut jatkoon suhteen, Kari jatkaa.

- Ei haittaa, että tulee uutta ajatusta festivaaliohjelmaan. Saa kuulijakin uusia oivalluksia. Olemme jo Dalian kanssa oppineet niin paljon, kun hän on tuonut uutta hienoa ohjelmistoa kuultavaksemme, Tuija lisää.

Kuluvan vuoden muusta festivaaliohjelmasta tuntuu kiinnostusta herättävän ainakin **Edvard Griegin** ja Sibeliuksen orkesterilauluja yhdistävä konsertti. Niissä kokee luonnon vahvan läsnäolon. Tuija on päässyt käymään säveltäjämestari Griegin kodissa Norjassa järven rannalla ja odottaa, että muistot vierailusta jotenkin työntyvät esiin.

Kaiken kaikkiaan kolmikkomme uskoo, että ohjelmiston uusi lähestymistapa tuo uutta yleisöä.

- Sitähän me aina tarvitsemme! Ja kun sukupolvenvaihdos hoidetaan hyvin, orkesterista pidetään hyvää huolta ja se on hyvässä iskussa, pärjäämme kyllä, Kari summaa.

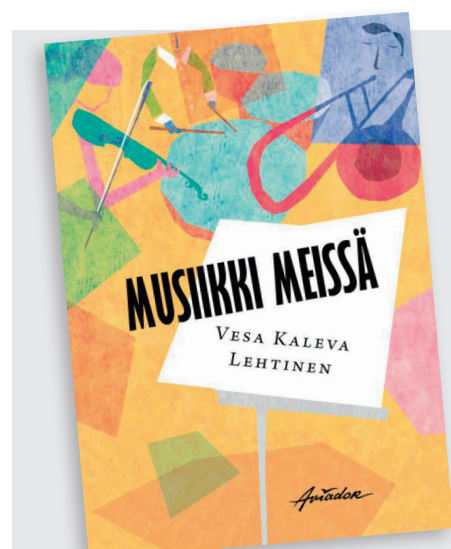
Kausikorttilaiset Elsa (vas.) ja Kari Onnelainen sekä Tuija Jäkälä ovat kaikki osallistuneet Sibelius-festivaaleille alusta lähtien, 25 vuoden ajan. Kolmikko pitää uudistunutta konserttiohjelmaa kiinnostavana ja toivoo sen tuovan uuttakin yleisöä Sibelius-festivaalille.

- Käytännönjärjestelyistä plussaa siitä, että myös kamarikonsertit ovat nyt saman katon alla Sibelius-talossa, Elsa lisää.

- Erilaisia kohtaamisia säveltäjien, kulttuurien ja ihmisten välillä tarvitaan aina. Toivottavasti kansainvälinenkin yleisö löytää tiensä runsain joukoin Lahteen, Tuija toivoo.

Mirja Ukkonen

Kuva: Mirja Ukkonen

Vesa Kaleva Lehtinen

Musiikki meissä

Vesa Kaleva Lehtinen (FT, MuM) työskentelee Sinfonia Lahden pasunistina. Hän pohtii esseekokoelmassaan musiikin ja musisoinnin perusluonnetta. Aiemmassa tutkimustyössään hän on perehtynyt erityisesti sinfoniaorkesterin itseohjautuvuuteen.

Kirja on saatavana tällä hetkellä ainakin Sibelius-talon Metsähallista Aplodit Orkesterille -yhdistyksen levytiskiltä konserttien yhteydessä.

Sibelius - Number One

Andrew Barnettin kanssa keskustellessa huomaa hetkessä, että nyt keskustellaan todellisen Sibelius-tuntijan kanssa. Ei hän mitenkään tiedoillaan pröystäile, kaikkea muuta. Niitä vain tipahtelee ohi menneen sivulauseissa. Eikä tämä tietysti mikään ihme olekaan. Andrew on kansainvälisen Sibelius One -järjestön toimitusjohtaja. Järjestö edistää monin tavoin tietämystä säveltäjämestarimme elämästä ja hänen työstään. Sibelius-festivaalilla Andrew on vieraillut kahta vuotta lukuun ottamatta joka vuosi. Eikä vain yksin, vaan aina kansainvälisen ryhmän kanssa.

- Tänä vuonna meitä on 23. Pääosin Britanniasta, mutta myös Australiasta, Saksasta ja Hollannista. Parhaimmillaan vierailijoita on ollut ryhmässämme jopa 50.

Mutta miksi juuri tämä festivaali on tärkeä - maailma on täynnä festivaaleja?

- Oma kiinnostukseni **Jean Sibelius**ta kohtaan on alkanut jo lapsena kun viulistina sain soittaa Sibeliuksen musiikkia eri orkestereissa, sitten keräsin musiikkitalenteita ja tietämykseni alkoi laajeta. On hyvin tärkeää, että on festivaali, jonne ihmiset voivat mennä ja kuunnella keskittyneesti haluamaansa säveltäjää. Esimerkkinä vaikkapa **Richard Wagner** ja Bayreuth tai Lahti ja Sibelius, Andrew pohtii.

Tätä taustaa vasten on ymmärrettävää, että yhdistyksen jäsenet haluaisivat kuulla Lahdessa vain Sibeliusa. Nyt julkaistun 3-vuotisen ohjelman konsertit tuntuvat heistä enemmänkin orkestereiden normaaliilta konserttiohjelmistolta.

- Kapellimestari **Hannu Lintu** on loistava ohjelmistojen suunnittelija ja voi nähdä, että ohjelma on tarkkaan mietitty. Uskon, että suuri yleisö arvostaa tätä ja konsertit myyvät varmasti hyvin - ovathan ne aivan huipputasoa. Jäsenistömme palaute on kuitenkin pääsääntöisesti se, että he haluavat kuulla vain Sibeliusa. Kansainväliselle yleisölle olisi hyvin tärkeää kuulla harvemmin soitettua Sibeliusa juuri täällä Sibelius-festivaalilla, Andrew toteaa.

Kolmivuotinen ohjelma on Andrew'n mielestä suunniteltu ajallisesti loogisesti. Yksittäisistä konserttiohjelmissa häntä kiinnostaa erityisesti **Edvard Griegin** ja Sibeliuksen musiikkia yhdistävä konsertti.

- Karelia-sarjahan on kovin suosittu. Saman konsertin orkesterilauluista haluaisin nostaa esiin teoksen Spring Song (Kevätlaulu), jota harvemmin esitetään, mutta se on hieno kappale. Muista säveltäjänimistä **Ferruccio Busoni** on kiinnostava sikäli, että hänen musiikkiaan usein kuvataan yleisölle vaikeasti kauppattavaksi musiikiksi. Busoni ja Sibelius

Sibelius One -järjestö tuo vuosittain kansainvälisen ryhmän Sibelius-festivaalille. Tänä vuonna 23 osallistujan joukossa oli vieraita paitsi Britanniasta, myös Australiasta, Saksasta ja Hollannista. Toimitusjohtaja Andrew Barnett tuntee säveltäjämestarin elämän ja musiikin perin pohjin.

olivat ystäviä 1880-luvulta lähtien. Koska olen kotoisin Englannista, minusta on tietysti myös hieno valinta ottaa **Edward Elgarin** sellokonsertto mukaan, Andrew lisää.

Vaikka Sibelius-festivaalin ohjelma on lyöty lukkoon v. 2027 asti, Andrew Barnett haluaa leikitellä ajatuksella, mitä loistavana ohjelmistojen suunnittelijana tunnettu Hannu Lintu saisi aikaan, jos rajoituttaisiin pelkästään Sibeliuksen sävellyksiin.

- Onnea festivaalille tuleviin vuosiin! Festivaali ja orkesteri tarvitsevat musiikillisen "piiskurin" hyvässä mielessä ja sitä hän Hannu Lintu tavallaan on. Nähdään ensi vuonna, Andrew lopettaa.

Mirja Ukkonen

Kuva: Mirja Ukkonen

Ars longa, *vita brevis*

Sana tuntuu kovin isolta. Mitä se oikeastaan edes tarkoittaa? Monesti se liitetään tietoon ja akateemisiin tutkintoihin. Sivistynyt ihminen on koulunsa käynyt ja tietää siksi paljon. Hän osaa analysoida, ymmärtää monimutkaisia asioita ja osaa myös soveltaa saamaansa tietoa älykkäästi meidän kaikkien hyväksi.

Mutta sivistys on enemmän kuin akateemisia loppututkintoja. Puhutaan sydämen sivistyksestä. Ja silloin liikutaankin jo syvissä vesissä. Miten kohtelemme toisiamme ihmisinä, kuuluuko arjen työkalupakkiimme empatia, kunnioitus, oikeudenmukaisuus? Taito kohdata naapuri rappukäytävässä.

Koska nykypäivänä meillä on tarve arvottaa kaikki rahassa, näemme myös sivistyksen investointina. Sitä se varmaan onkin, sehän sananmukaisesti rikastuttaa elämäämme. Jo pitkään olemme tutkimuksiin perustuen tienneet, että luonnossa liikkuminen tekee hyvää sekä kehollemme että mielellemme. Sanotaan, että jo puiden näkeminen ikkunasta laskee verenpainetta. Myös taiteiden ja terveyden yhteyksien tutkittua tietoa on ilahduttavasti yhä enemmän saatavilla. Ne kertovat siitä, minkä me konserteissa, näyttelyissä tai elokuvissa kävijät tiedämme jo omasta takaa; taide tuo monenlaista hyvinvointia elämään. Joten jos joku tohtii puhua meille taiteesta vain kustannuseränä, heitetäänpä tutkimusta pöytään.

Brittitutkimusten ansioista voimme nyt saada tietoa kulttuuripalvelujen terveydellisestä hyödyistä esim. Frontier-tutkimuslaitoksen ja WHO:n raportista. Tutkija **Laura Huhtinen-Hildénin** (CuWeRE) mukaan raportti vahvistaa aiempien tutkimusten tuloksia. Hänen mukaansa taidetoiminnan ja kulttuuriharrastusten hyvinvointivaikutukset ovat kansantaloudellisesti merkittävät. Taiteen perusopetuksen, vapaan sivistystyön ja kulttuurilaitosten toiminnan vahvistaminen tuottaa myös taloudellista arvoa, sivistyksellisen ja henkisen pääoman lisäksi.

Historiallisesti taide oli kulttuurin ja sivistyksen sydän. Kaikkea tietämistä ei voinut ilmaista sanoin, eikä onneksi voi vielä. Nyky-yhteiskunnassa tieto ja data ovat kuitenkin keskiössä ja digitaalisesti kerätty data saattaa tietämättämme ohjata jopa arvojamme. Siksi on hyvä, että taiteen itsenäinen asema yhteiskunnassa säilyy. Onkin syytä lisätä vielä yksi taiteen tehtävä; taide herättelee kriittiseen ajatteluun.

Tietenkin on niin, että molempia tarvitaan - älyllistä sivistystä ja sydämen sivistystä. Taide on enemmän kuin euroja tuottava investointi. Meitä tottuneempia taiteen kuluttajia ja tekijöitä enemmän taidetta ja taideopintoja tarvitsevat lapset ja nuoret. Taidetta ei pitäisikään nähdä "vain" harrastuksena, vaan osana kasvatusta ja hyvinvointia. Taide kannustaa kokeilemaan, ylittämään rajoja, oivaltamaan. Nämä jos mitkä ovat ominaisuuksia, joita yhteiskuntamme tarvitsee pystyäkseen kehittymään.

Kehittymisestä puheen ollen. En voinut välttää kiusausta. Esitin sivistystä koskevan kysymyksen myös tekoälylle. Taustoitin sille asiallisesti ja provosoimatta mitä olen pohtimassa. Toivokaamme, että käy kuten tekoäly minulle ehdotti: taide ja tieto voivat kulkea käsi kädessä sivistyksen kahta puolta.

Musiikin voima

Musiikkia kaiken ikää

Sinfoniakonsertissa 20.2.2025 koin yllätyksen: lavalla oli pitkäaikainen aplodilainen ja kausikorttilainen **Peter Zimmermann**. Miten hän oli päätynyt soittamaan Sinfonia Lahden muusikoiden kanssa?

Musiikin kuuntelu ja musisoiminen ovat kuuluneet Peterin elämään aina lapsuudenkodista pienessä kylässä silloisessa Länsi-Saksassa. Kitaransoitotunnit ja myöhemmin ”sosiaalinen soittaminen” opiskeluvuosina Englannissa vaihtuivat kuorolauluksi tenorisektiossa: ensin Pohjois-Saksassa oratoriokuorossa ja Suomeen muuttamisen jälkeen Bach-kuorossa.

Tuli vuosi 2003 ja perheen perinteinen käynti Kuhmon kamarifestivaaleilla. **Kari Kriikku** oli siellä esiintymässä ja Peter muistaa häntä kuunnellessaan ajatelleensa: ”Tämä on minun juttuni”.

Tuli oivallus, että klarinetin ääni on lähellä lauluääntä ja molemmissa on periaatteessa sama hengitystekniikka. Ikää oli tällöin 48 vuotta, joten vielä ehti hyvin aloittaa uuden soittimen soittamisen. Samana vuonna alkoivatkin yksityistunnit, opettajana **Pirjo Lehtonen** Lahden konservatoriosta.

Erikoislääkärin työn rinnalla oli mahdollisuus käydä tunneilla vain silloin tällöin, mutta hiljalleen pääsi tutustumaan klarinettikirjallisuuteen. Jäädessään eläkkeelle 2023 Peter ajatteli, että kun ei ole mitään sairauksia mitkä estäisivät, hän yrittää päästä koulutukseen parantaakseen soitto-tekniikkaansa. Niinpä hän kävi ensin Lahden konservatoriossa vuoden peruskurssilla ja pääsi sinne sitten pääsykokeen kautta musiikkialan ammatilliseen koulutukseen. Yksi asia oli hakuprosessissa tärkeä:

- Kun hain, varmistin, että opiskelijapaikka ei ole keneltäkään pois. Ilman muuta ensin tulevat nuoret. Tämän pidän mielessäni aina.

Motiivina koulutukseen hakeutumisessa oli siis lähinnä tekniikan parantaminen, mutta myös lääketieteelliset seikat:

- Musiikilla on todistettusti paljon vaikutusta terveyteen ja fysiologiaan. Kun tulee ikää lisää ja aivojen toiminta, esimerkiksi muisti, heikkenee, tuli ajatus että yritetään pitää aivosolut liikkeessä. Tehdään kaikki mitä voi tehdä, ettei tulisi dementia.

Peter ei tunne olevansa solistityyppi, vaan pitää toisten kanssa soittamisesta. Konservatorion puhallinorkesteri APO:ssa oppii hänen mukaansa yhteissoittoa, rytmitajua ja toisten kuuntelua. Soittimena hänellä on orkesterissa bassoklarinetti, sille kun oli tarvetta. Oman bassoklarinetin

Kuva:
Seija Zimmermann

*Peter Zimmermann
valmiina astumaan
lavalle Sinfonia
Lahden muusikoiden
joukossa.*

Peter osti 60-vuotislahjakseen. Soitin vaatii voimakkaamman puhalluksen kuin klarinetti ja siksi hyvän kunnon.

Opiskelu on ollut Peterin mielestä hyvin antoisaa ja piristävää.

- On hienoa kokea tämä musiikillinen ja sosiaalinen anti. Kanssakäymisessä nuorten kanssa huomaa, mikä into ja ennakkoluulottomuus heissä on. He saattavat päästä samojen tehtävien ääressä nopeammin tulokseen, mutta toisaalta voin antaa heille sen elämän- ja musiikinkokemuksen, joka minulle on kertynyt. Samalla saan paljon omaan hyvinvointiini.

Sinfonia Lahden muusikoiden kanssa soittamisen Peter kertoo olleen upea kokemus:

- Miten ammattilaiset harjoittelevat kapellimestarin kanssa. Jämsätyys, tarkkaa työtä stemmaharjoituksista lähtien. Kunnioitus toisiaan kohtaan. Ei mitään kilpailua. On aivan uskomatonta, miten hyvä ilmapiiri Sinfonia Lahdessa on. Lopulta esiintyminen sinänsä. Siinä piti vain olla skarppi, ja niin se meni hyvin kapellimestari Gamban johtamana.

Peter pitää vuorovaikutusta yleisöön ensiarvoisen tärkeänä, ja hän on soittanut paljon kamarimusiikkia, esimerkiksi vuosien ajan perustamassaan triossa. Tällöin esiintymisiä oli esimerkiksi kodeissa ja kirkoissa. Erityisen koskettavia ovat olleet kehitysvammaisille järjestetyt konsertit. Niissä tunnelma on aina hieno ja kuulijoista oppii paljon musiikin vaikutuksesta ihmiselle.

- Jos motivaatio riittää ja elämän olosuhteet sallivat sen, jonkin instrumentin soiton opiskelu on suuri lahja. Soittaessaan pystyy esittämään tunteensa. Samalla antaa iloa toisille, jotka heräävät niihin tunteisiin, joita halusit heille välittää. Ihmiseltä ihmiselle.

Entäpä tästä eteenpäin? Peter kertoo tiivistetysti tavoitteikseen seuraavat:

- Vuorovaikutus toisten kanssa. Oman pikkuryhmän löytäminen. Haluaisin löytää kollegoja uuteen pieneen kokoonpanoon. Lisäksi oman soittotaidon vahvistaminen ja konserteissa hyvän tuominen kuuntelijoille. Ammattilaiset soittavat joitakin asioita rutiininomaisesti. Minun täytyy edelleen satsata jokaiseen esiintymiseen aivan eri tavalla. Jos voisin saavuttaa seoksen näistä kahdesta: ammattilaisuutta, mutta kuitenkin säilyttäen harrastuksenomaisuuden.

Virve Nuorgam

Musiikin mysteeri

Koputus potilashuoneen oveen, kurkkaus sisään ja sanat
"Hei, olemme sairaalamuusikoita. Haluaisitko, että tulisimme soittamaan sinulle?"

Näin alkaa viulisti **Krista Jäänsolan** ja kontrabasisti **Sampo Lassilan** työpäivä Helsingin Suursuon sairaalan palliatiivisen hoidon ja saattohoidon kahdella osastolla, yleensä kerran kahdessa viikossa. Tullessaan muusikot saavat vihkosen. Siinä on huonekohtaisesti niiden henkilöiden sänkypaikat ja etunimet, jotka toivovat saavansa musiikkihetken. Joskus potilaalla on musiikkitoive, mutta usein vihkossa lukee "kaikki käy". Merkittyjen hetkien lisäksi voi päivän aikana tulla lisäpyyntöjä.

Krista ja Sampo opiskelivat sairaala- ja hoivamuusikoiksi Turun AMK:ssa (Lisätietoja, ks www.turkuamk.fi Sairaala- ja hoivamusiikin koulutukset). Vähän alle vuoden kestänyt monimuotokoulutus oli suunnattu erityisesti orkesterimuusikoille. Se piti sisällään kirjallisia töitä, lähiopetusviikonloppuja, etätapaamisia sekä tärkeänä osana harjoittelua erilaisissa hoivaympäristöissä. Päätös lähteä koulutukseen syntyi Sinfonia Lahden pienryhmävierailuilla palvelutaloissa, kun Krista huomasi haluavansa oppia kohtaamaan potilaat soiton avulla vielä syvemmällä, yksilöllisemmällä tasolla. Muusikot ovat kiitollisia avustuksista, jotka kattoivat osan koulutuksen kuluista: Sampo sai Aplodeilta stipendin ja Krista avustusta Muusikoiden liiton Lahden osastolta.

Sampo kertoo, että kaikkien harjoittelussa saatujen kokemusten reflektointi kurssin osallistujien ja loistavan ohjaaja **Anna Brummerin** kanssa oli erityisen tärkeää. Krista huomasi koulutukseen kuuluvaan kirjallisuuteen ja tutkimusaineistoon tutustuessaan, kuinka paljon musiikin vaikutuksia on tutkittu. Hän kertoo myös joutuneensa haastamaan itsensä koulutuksessa uudella tavalla.

- Sairaalassa joutuu usein tilanteeseen, jossa sunniteltua musiikkihetkeä täytyykin yllättäen muuttaa. Improvisaatio soittaessa ja tilannetajun kehittäminen haastaa muusikkoutta uudella tavalla.

Sampon mukaan hänelle tuli koulutuksessa uutta oppia ihmisen kohtaamisesta musiikin avulla.

- Myös siitä, miten vaikeissa tilanteissa pystyy säilyttämään oman muusikkoutensa, ammattilaisuutensa, ajautumatta liian voimakkaisiin tunnetiloihin. Tämän hallitseminen oli aluksi iso oivallus.

Koulutus antoi varmuutta siihen, mikä kuuluu sairaalamuusikon työhön ja mikä ei. Rajojen, muusikon roolin, pitäminen on tärkeää sekä turvallisuuden että oman jaksamisen takia.

"Hei, olemme sairaalamuusikoita. Haluaisitko, että tulisimme soittamaan sinulle?" Krista ja Sampo ovat valmiit kohtaamaan potilaan. Sairaalaan ei voi mennä rutiininomaisella asenteella, jokainen kohtaaminen on yksilöllinen.

- Me olemme aina toissijaisessa asemassa hoitohenkilökuntaan nähden. Täytyy olla hyvässä yhteydessä heidän kanssaan, kommunikoida koko ajan aikatauluista ja tekemisestä, että osataan siirtyä hienovaraisesti syrjään. Se on tärkeä osa sairaalamuusikon työtä. Suursuon palliatiivisen hoidon osastojen ainutlaatuisen upea henkilökunta on onneksi tehnyt yhteistyön todella helpoksi.

Kun Krista ja Sampo tulevat pieneen potilashuoneeseen, kontrabasso saa yleensä arvoisensa huomion tyyliin "Ohoh, tällaisen soittimenko te tuotte tänne, minua varten." Se

Musiikin voima

on erinomainen aloitus. Seuraavaksi muusikot esittelevät itsensä ja varmistavat, että hetki on hyvä tulla soittamaan. Sitten lähdetään selvittämään, millaisesta musiikista potilas pitäisi.

- Sairaalamuusikon työssä täytyy koko ajan mukautua tilanteeseen, improvisoida ja havainnoida ympäristöä ja ihmistä. Yrittää löytää kiinnekohtia, millä tavoitetaan se ihminen. Ihan konkreettisessa mielessä voi katsoa esimerkiksi mitä hänellä on pöydällä. Se saattaa kertoa paljon ihmisestä. Esimerkiksi kirja mitä hän lukee. Siitä voi lähteä keskustelu. Ja aina pitää muistaa, että mennään potilaan ehdoilla, ihan täysin. Se on lähtökohta.

Krista on ollut yllättynyt siitä, että hänen muusikon identiteettinsä toimii niin hyvin tällaisessakin tilanteessa. Muusikkous ikään kuin suojaa häntä mahdollisilta tunnekuohuilta, joita ilman musiikin läsnäolevaa voimaa voisi hyvinkin alkaa ryöpsähtää esiin:

- Kun musiikki alkaa, pystyn keskittymään itse musiikkiin, vaikka koko ajan seuraan potilasta, miten hän siinä on ja kuuntelee, saan katsekontaktinkin välissä. Se on mielestäni se mysteeri tässä. Musiikin voima. Se yhdistää, ylittää kaiken tässä tilanteessa ja tuo myös lohdun potilaalle. Mehän tapaamme ihmisiä, jotka elävät viimeisiä kuukausia, viikkoja, päiviä, joskus tunteja. Siinä vaiheessa ei ole elämässä mitään ylimääräistä. Tuntuu valtavan hienolta, kun pystymme saamaan täysin vieraaseen jo lähdössä olevaan ihmiseen kontaktin. Ihmiseltä ihmiselle, ilman sanoja.

- Meillä on tässä pikkuhiljaa kehittynyt eräänlainen ”instant arrangement” -tulkintatapa, kertoo Sampo.

- Pystymme lennossa sovittamaan soitettavan kappaleen, mukautumaan tilanteeseen. Esimerkiksi joskus henkilö voi olla hyvin väsynyt, hän on ehkä hyvin hauraassa tilassa. Me soitamme silloin hyvin lempeästi. Hitaasti ja hiljaa, tilannetta tunnustellen ja kunnioittaen.

Muusikot kertovat, että he eivät kohtaa potilaita vaan ihmisiä, joilla on tarinoita. Niitä ihmisiltä pulppuaa, kun musiikki tuo muistoja pintaan.

- Näkee, kuinka yhtäkkiä silmät alkavat tuikkia – jokin rakas muisto nousee mieleen. Aika monella onkin tanssilavamuistoja ja -kohtaamisia. Junnu Vainion nimi tulee yllättävän useasti esille.

Osastoilla on huoneita, joissa on enemmän kuin yksi potilas. Kun olemme sellaisessa huoneessa, siellä alkaa usein keskustelu potilaiden välillä, vaikkapa kokemuksista kauan sitten Junnu Vainion konsertissa. Kun me lähdemme, huoneesta kuuluu kuinka keskustelu jatkuu. On ihanaa, että musiikki voi yhdistää myös muistojen kautta, joista voi lähteä keskustelu. Sellainenkin voi olla musiikin sosiaalinen ja osallistava vaikutus.

Sairaalamuusikot ovat koko sairaalayhteisöä varten. Muusikkopariskunnan mielestä työ on hyvin kiitollista heille; he saavat tuoda hyvää mieltä soittamalla. Henkilökuntakin

saa koskettavia musiikkikokemuksia. Potilailla saattaa myös olla musiikkihetken aikana omaisia käymässä. Omaisen ja potilaan yhdessä kokemat musiikkihetket ovat erityisen tärkeitä.

- Kun siellä on omaisia, me soitamme myös heille. Silloin tunnelma on vähän erilainen. Potilaat ovat yleensä hyvin rauhallisia, sinut olemisensa kanssa siinä vaiheessa elämää. Tietysti lääkityskin vaikuttaa. Mutta omaisilla on usein päällimmäisenä suru ja huoli. Meidän täytyy saada luoduksi lohduttava, turvallinen hetki, jossa myöskin he voivat asettua kuulijan asemaan. Sellainen, jossa heidän ei tarvitse yrittää olla reipas. Saattaa olla, että potilas lepää ja nauttii, mutta omaiset käyvät läpi luopumista ja liikuttuvat. Musiikilla on voima viedä ihminen pois siitä ehkä raskaastakin hetkestä jonnekin omaan tunnetilaan, ihan muualle.

Musiikkihetket vaativat harjoittelun lisäksi välillä suoranaista salapolisiisityötä. Potilas saattaa toivoa jotakin kappaletta, jonka nimeä hän ei tiedä. Usein Sampo tunnistaa toiveen laaja-alaisen jazzista aina kansanmusiikkiin ulottuvan osaamisensa ansiosta. Suurena apuna toiveiden löytymisessä on myös esimerkiksi Kultainen laulukirja ja sen 400 kappaletta. Kerätty ja harjoiteltu ohjelmisto on jo laaja. Jos toiveita täyttävää kappaletta kuitenkin ei löydy, voidaan sopia että ensi kerralla.

- Olemme valmistaneet oopperamusiiikkia seuraavalle kerralle eräälle henkilölle, joka oli toivonut ennen sitä jazzia. Toisesta maasta olevalle ihmiselle saatamme soittaa sen nimenomaisen maan kansanmusiikkikappaleen.

Sairaalamuusikoksi ryhtyvällä tulee olla herkäät tuntosarvet ja psyykkistä vahvuutta tiedostaa erilaisia tilanteita. Jokainen tapaaminen on yksilöllinen ja edellyttää avointa, kiireetöntä ja keskittynyttä kohtaamista. Tilanteet voivat nostattaa tunteita pintaan. Krista ja Sampo kertovat duona työskentelyn tunteen hyvältä.

- Meillähän on vaitiolovelvollisuus. Duona pystymme sairaalasta kotiin ajellessamme käymään läpi tunnelmia ja tuntemuksia. Silloin pystyy nollaamaan ne. Se on meidän terapiahetkemme. Palliatiivinen hoito on huippuluokkaa, mutta ihmisiin liittyvä kauneus, suru tai jonkinlainen kaiho on hyvä käsitellä yhdessä. Käynnit sairaalassa muistuttavat myös elämästä ja elämän kaaresta ja opettavat arvostamaan perusarkea ja omaa työtä. Joka hetki. Kun näkee, että elämänpiiri ja kyky tehdä asioita jossain vaiheessa elämää väistämättä pienenee.

Sampo kertoo, että sairaalamuusikkouden historia maailmalla ulottuu pitkälle, ainakin 1200-luvulle. Se katkesi sairaanhoidon tieteellistyttyä, mutta 1960-luvulta lähtien sen arvoa on alettu ymmärtää yhä enemmän. Suomessa toiminta ei ole vielä yleistä. Päätyökseen sairaalassa työskelteviä on hyvin vähän. Kristan ja Sampon tietämistä muusikoista melkein kaikki toimivat muun työn ohella ja yleensä yksin. Jotkut ovat oman työnsä kautta oppineita. Vuonna 2017 alkanut koulutus on lisännyt sairaalamuusikoita jonkin verran. Työ

- musiikin herättämien muistojen vahvistava vaikutus vuorovaikutukseen ja yhteenkuuluvuuteen
- aivotutkimusten todentamat musiikin vaikutukset ihmisen terveyteen ja hyvinvointiin
- musiikin apu monien sairauksien hoidossa (esimerkiksi masennus, ahdistus ja muistisairaudet),

Duo Lohtu työssään. Suomeen sairaalamuusikon koulutuksen tuoneen Uli Kontu-Korhosen mukaan sairaalamuusikon tehtävänä on viedä musiikin avulla iloa ja mielihyvää vaikeidenkin tilanteiden keskelle ja kenties hetken helpotus kipuihin.

rahoitetaan pitkälti säätiörahoituksena lukuunottamatta muutamia kuntia. Joissakin kunnissa on meneillään vielä hyvin tekijälähtöisiä pilottikokeiluja. Jos toimintaa on jossain ollut pitempään, se on hyväksi koettuna yritetty saada vakinaistettua.

Kristalla ja Sampolla on meneillään kahden ja puolen vuoden sairaalamuusikkokausi, johon he saivat rahoituksen Suomen Kulttuurirahaston Uudenmaan rahastosta ja Gyllenberg-säätiöstä. Molemmat muusikot painottavat, miten hieno orkesterimuusikon työ on elämäntyönä. Sairalamuusikon työ on sille vastapainoa.

- Orkesterissa esiintyvinä taiteilijoina olemme kuitenkin aika kaukana ihmisistä konkreettisesti, sairaalamuusikkona taas hyvin lähellä ihmistä, fyysisestikin, Sampo pohtii.

- Ihmisiä, jotka eivät pääse kuuntelemaan musiikkia vaikka haluaisivat, on todella paljon, muistuttaa Krista. Ihmisen arvon ja mahdollisuuden saada kokea taide-elämyksiä ja tunteita niitten kautta ei pitäisi loppua siihen, kun ihminen ei

enää voi itse mennä niiden äärelle. Silloin taiteen pitää tulla ihmisen luo. Olemme elollisen matkamme loppuvaiheessa niin paljon muutakin kuin vain hauras, hiipuva ihminen. Meissä on kaikki persoonan puolet edelleen läsnä. Nimenomaan oma persoonallisuus pääsee musiikin avulla hetkeksi esiin: se, kuka olen aina ollut. Se on todella tärkeä asia siinä tilanteessa.

Sampo jatkaa:

- Musiikki ja yleensä kulttuuri - taide ihmiselämän loppuun asti on iso asia. Musiikki voi jatkaa vielä siitä mihin sanat loppuvat. Musiikki on myös luonteeltaan osallistavaa. Se vahvistaa yhteisöjä ja muitakin kulttuurihyvinvoinnin alueita. Ei ehkä vielä ihan olla ymmärrettykään, kuinka merkityksellinen asia kulttuurihyvinvointi on yhteiskunnassa.

Virve Nuorgam

Kuvat: Juhani Jäänsola

Musiikin voima

Muistilangat

Talvella 2015 säveltäjä ja kapellimestari **Tapio Tuomela** soitti Metropolian lehtori ja musiikkipedagogi **Minna Lampulle**. Hän oli lukenut Lampun opinnäytetyön ”Musiikkipedagogi - yhteyden luoja: musiikkipedagogi taide- ja kulttuuritoiminnan kehittäjänä muistisairaiden hoivayhteisössä”. Tuomelalla oli tietämystä muistisairaudesta edesmenneen äitinsä kautta, ja siksi aihe kiinnosti häntä. Hänellä oli myös yhteys **Päijät-Hämeen Muistiyhdistykseen** ja laaja musiikin toimijoiden verkosto. Nyt hän kysyi, josko Minna Lampu ja hän voisivat kehittää jonkin hankkeen, jossa Muistiyhdistys olisi mukana.

Ensimmäisessä kokoontumisessa asian tiimoilta olivat Tuomelan ja Lampun lisäksi muistiyhdistyksestä **Nina Reimari** ja **Sari Sutela** sekä orkesterista yleisötyökoordinaattori **Kristiina Palvanen**. Asiaa pyöriteltiin ja päädyttiin siihen, että Muistiyhdistyksen toiminnan piirissä olevista ihmisistä yritettäisiin saada koottua ryhmä, jota Minna Lampu lähtisi ohjaamaan. Katsottiin, että ryhmällä tulisi myös olla selvä tavoite.

Ryhmä syntyi helposti. Kriteerinä kuoron pääsyyn oli jonkinlainen yhteys muistisairauteen: oma sairastuminen, sairastunut omainen tai yhteys työn kautta. Musiikillista osaamista ei tarvinnut olla, kiinnostus musiikkiin riitti. Samat kriteerit ovat edelleenkin voimassa.

Kevään hauskoista lauluhetkistä rohkaistuneina otettiin tähtäin muistiviikolle. Innostuneita yhteistyötahoja tuli lisää, esim. Lahden konservatorio ja Lahden musiikkiopisto, ja heidän kanssaan koottiin konserttiin sisältö. Niinpä 29.9.2015, vain kuusien kuoroharjoitusten jälkeen, oli Kalevi Aho -salissa konsertti. Sali oli tupaten täynnä ja tunnelma lämmin. Osana konserttia kuoro lauloi ensimmäisen kappaleen Muistilangat laulaa ja pari muuta kappaletta. Muistilangat-kuoro, jonka näkyvänä tunnusmerkkinä on keltaiset ”muistilangat”, oli todistettavasti syntynyt.

Lampu kertoo kuoron tavoitteista:

- Alusta asti Muistilangat- kuoron tavoitteena oli hyödyntää musiikkia sekä yhdessä tekemisen ja luovuuden voimaa. Tiedettiin tutkimuksista, että yhdessä laulaminen on hyödyllistä muistisairausten kanssa eläville. Haluttiin mukaan myös muistisairaiden läheisiä, koska yhteisissä musiikkihetkissä syntyy yhteyksiä, joita ei synny arjen hoitotilanteissa.

- Toiminnalla on pedagoginen lähestymistapa. Sen täytyy palvella jokaista yksilötasolla, siis käytännössä kuoro itse määrittelee sitä myös. Esiintymiset ovat tärkeitä. Niissä kuorolaiset pääsevät kertomaan omaa sanomaansa muistisairausten kanssa elämisestä ja luomaan asiaan

ymmärrystä. Toiminta on arkea rikastuttavaa ja hyvinvointia edistävää.

Muistiasiantuntija Nina Reimarilla on sairaanhoitajakoulutus ja jo ennen Muistiyhdistykseen tuloaan yli kymmenen vuoden kokemus muistisairauksien kanssa pitkäaikaispuolella. Vuosia hänen haaveenaan oli ollut tehdä muistisairaus tutuksi suurelle yleisölle. Hän tiivistää kuoron toimintaa näin:

- Jos ajattelee tämän julkisen Muistiluotsityön kautta, siinä yhdistyy kaikki, mikä meidän tehtäväkenttäämme kuuluu: vertaisuus, tiedon levittäminen, asenteisiin vaikuttaminen ja vapaaehtoistoiminta. Muistilangoissa tulevat kaikki nuo elementit yhdessä paketissa. Se ansaitsisi ihan oman rahoituksensa. Nyt Muistilangat on vain yksi osa Muistiluotsi tuki- ja asiantuntijakeskustoimintaa, joka on Sosiaali- ja terveysministeriön Veikkauksen varoin rahoitettua.

Kuorossa lauletaan tuttuja lauluja, joihin Reimari on kirjoittanut uudet sanat. Kuoronjohtajana Lampu pohtii lauluja valitessaan ensinnäkin kuoron laulajamateriaalia. Pedagogisesti taasen pohditaan, millaiset laulut edesauttavat yhteisöllisyyden syntymistä. Säännöllisesti kysellään kuorolta mielipiteitä kappaleista. Ohjelmistossa tulee olla monenlaisia eri sävyisiä ja tunnelmaisia kappaleita niin, että niistä saa koostettua toimivia kokonaisuuksia. Tärkeää on, että jokin laulussa houkuttelee sanoittajaa. Sanoitukset koostuvat sairastuneiden ja heidän perheidensä kokemuksista. Niiden tulee siis olla kuoron ”näköisiä”.

Sanoitusten syntyminen on osin arvoitus Reimarille itselleenkin:

- Olen itsekin ihmetellyt, mistä ne ovat tulleet. Nehän ovat tarinoita, mitä olen saanut käydä läpi työntekijänä sivusta katsoen. Hyvä esimerkki on laulu Oodi ajokortille. Ajokortin menettäminen on todella iso asia niin omaisille kuin sairastuneelle itselleenkin. Se on ykkösaihe kaikissa vertaisryhmissä ja ansaitsi siksi oman huomionsa. Siitä oli helppo kirjoittaa.

Kuorolla on ollut paljon projekteja ja esiintymisiä, kaikki omalla tavallaan merkityksellisiä. Onpa käyty useita kertoja ”ulkomaillakin” (=Lahden ulkopuolella), Oulussa asti ja esiintymässä eduskunnan Pikkuparlamentissa. Kuorolaisille jokainen keikka antaa tunteen merkityksellisyydestä ja osallisuudesta: sairastuneenakin voi olla vahva toimija ja yhdenvertainen osa jotakin, kuoroa. Kuoron viesti onkin, että muistisairaana olemiseen vaikuttaa ratkaisevasti se, kuinka siihen suhtautuu. Sen kanssa pystyy elämään ja tekemään asioita, kun vain annetaan mahdollisuus.

kivunlievityksessä (leikkauksen jälkeen, syöpä- ja palliatiivisessa hoidossa) ja kuntoutuksessa (esimerkiksi Parkinsonin tauti ja aivoverenkiertohäiriöt)

- musiikkiharrastuksen vaikutus kognitioon

Ihminen aistii musiikin koko elämänsä ajan alkaen ennen syntymäänsä ja loppuen kuolemaan.

Kuva: Marja-Leena Alho

Muistilangat asuissaan menossa esiintymään. Kuvassa oikeassa laidassa kuoronjohtaja Minna Lamppu ja eturivissä vasemmalta kolmantena laulujen sanoittaja Nina Reimari. Kuvan otti Marja-Leena Alho, jonka edesmennyt mies Jouko Alho oli kuoron monivuotinen taikuri-Jokke

Yleisöltä tulee usein kuoron esiintymisen jälkeen palautetta.

- Koskettavimmat ovat sellaiset, kun ihminen tulee itku silmässä sanomaan, että te lauloitte juuri hänen elämästään. Näin kertoo Reimari ja jatkaa:

- Ne palautteet muistaa kaikkein parhaiten. Se koskettaa eniten, että on pystynyt lauluihin sitomaan sen elämäntilanteen. Ei toki kaikilla samanlaisia, mutta samanlaisia piirteitä niistä löytyy varmasti. Niihin on helppo samaistua. Siksi pidämmekin tärkeänä, että laulajien pitää tietää mistä lauletaan.

Toinen useamman kerran tullut palaute on "Kun teillä oli niin kivaa siellä, että olisi tehnyt mieli olla itse mukana lavalla."

Kuoron toiminta on ennakkoluulottomasti uusia tavoitteita kohti mennessä jatkunut 10 vuotta. Seuraavaksi keskitytään 10-vuotisjuhlakonserttiin Kalevi Aho -salissa 3.10.2025. Esiintymiset ovat tärkeitä, mutta tämänhetkinen rahoituksen epävarmuus luo varjon niiden toteuttamiseen. Lampulla on kuitenkin visioita:

- Muistilankojen tunnuksenahan on keltainen muistilanka. Haaveilen siitä, että Suomessa olisi erivärisiä lankoja; monia Muistilangat-ryhmän tyyppisiä lauluryhmiä. Ne voisivat esiintyä myös isoissa yhteiskonserteissa. Ja toki tätä täytyy levittää kansainvälisestikin, esimerkiksi BBC:n Our Dementia Choirin idea on samantyyppinen. Suomen yhteisö voisi liittyä kansainväliseen yhteisöön. Iso tapahtuma, iso näkyvyys. Stigman purkaminen.

Näkyvyyttä ja apua stigman purkamiseen tuo Yle TV1:ssä 18.9.2025 alkava ja Yle Areenassa 15.9. alkaen oleva kuusi-osainen ohjelmasarja **Unohtumattomat - Muistikuuron matka**. Siinä on mukana myös Muistilangat-kuorolaisia.

Nina Reimarin sanoin:

- Ei ole sellaista ihmistä, johon musiikki ei vaikuttaisi. Tavalla tai toisella se vaikuttaa. Se on tosi, tosi tärkeää.

Virve Nuorgam

Lahden musiikkiopiston uusi rehtori Kaisa Kuula-Bullat

Kuva: Valokuvaamo Kipinä

Uusi rehtori aloitti Lahden musiikkiopistossa työnsä 1.8.2025. Edellinen rehtori **Juha Pulkki** luotsasi opistoa 31 vuoden ajan. Antoisia eläkepäiviä hänelle!

Uudeksi rehtoriksi valittiin **Kaisa Kuula-Bullat**. Hän siirtyi Lahteen Lapin musiikki- ja tanssiopiston rehtorin virasta, jossa hän toimi joulukuusta 2015. Tätä edelsi Pietarin Suomalaisen Musiikki-instituutin perustaminen ja johtaminen kahdeksan vuoden ajan. Käytännön kokemuksen lisäksi uuden rehtorin vahvuutena on monipuolinen johtamisen ja yritysjohtamisen koulutus.

Kuuluisan muusikkosuvun lapsena Kuula-Bullat laitettiin sen enempää kyselemättä viisivuotiaana viulutunneille Itä-Helsingin musiikkiopistoon. Viulun rinnalle tuli Helsingin konservatoriossa alttoviulu. Musiikin maisteriksi Kuula-Bullat valmistui Pietarin konservatoriosta. Hän on suorittanut musiikkipedagogin tutkinnon painopistealueina alttoviulu ja johtamisosaaminen sekä aikanaan opettajan pedagogiset opinnot Helsingin yliopistossa. Kouluttautuminen on jatkunut useilla täydennyskoulutuksilla. Kuula-Bullat oli myös vuosia Suomen musiikkioppilaitosten liiton hallituksessa.

Lapin musiikki- ja tanssiopiston vuosista on jäänyt hyviä muistoja. Lapin kamariorkesterin usean konsertin yhteydessä oli Pieni alkusoitto, jonka konsepti on Helsingin kaupunginorkesterista. Lapin soitilassoittokunnan kanssa toteutettiin nuorten solistien konsertteja sekä soittokunnan ja soitonopiskelijoiden yhteiskonsertteja. Soitonopettajista koostuva pienyhtye esitti yhteistyössä seurakunnan kanssa täpötäydessä kirkossa Mozartin Requiemini. Pähkinänsärkijä tanssijoiheen ja oppilasorkestereineen oli niin ikään ikimuistoinen. Kaikki ennalta tiedossa olevat esiintymiset

saivat – ja saavat – niin lapset kuin aikuisetkin harjoittelemaan pitkäjänteisesti.

Pietarin ja Rovaniemen jälkeen Kuula-Bullat arvelee rehtorin työvälaineiden olevan kunnossa, olkoonkin että oppilaitokset ovat erilaiset. Musiikkiopiston toiminnassa hänellä on tärkeimpänä johtajuutensa lasten ja nuorten hyvinvointi. Hän toivoo tutustumista ja yhteistyötä alueen muiden taiteen perusopetusta antavien oppilaitosten kanssa ja onkin kutsunut toimijat koolle. Yhteistyöhön kannustaa myös muuttumassa oleva laki taiteen perusopetuksesta. Pari yhteistyöhanketta on ilahduttavasti jo tiedossa. Kuula-Bullat on konsertoinut aktiivisesti ja on hankkeissa mielellään mukana soittamassa.

- Oma intohimoni on ylipäänsä kokonaisvaltainen taidekasvatus. Että Lahden kaupungissa olevilla taiteen perusopetusta antavilla tahoilla olisi yksi taidekasvatusvisio. Taidekasvatuksen volyymin, sen merkityksen havainnoiminen.

Vanhemmille sanoisin: Viekö lapsenne taidekasvatukseen pariin. Tai laajemmin, mihin tahansa joukkueharrastukseen. Silloin lapsella on notkahdusten tullessa porukka, joka pitää hänet imussa. Olkaa kiiinnostuneita lapsenne harrastuksesta, käykää kuuntelemaan konsertteja, katsomassa pelejä.

Uusi työ on vasta alkanut ja pää täynnä omaksuttavia asioita. Onneksi ihan nurkan takaa löytyi joogastudio mielen ja kehon rauhoittamiseen. Joogan lisäksi Kuula-Bullat on jo aloittanut uudessa kotikaupungissaan Lahdessa parkrunit ja päässyt sitä kautta polkujuoksupiireihin. Onpa hän ehtinyt pariin kilpailuunkin. Edessä ovat vielä hiihto ja avaintouinti.

Virve Nuorgam

Muusikon muistiinpanoja

Työskentelin Sinfonia Lahden sellistinä vuodesta 1976 lähes puolen vuosisadan ajan, ja olen kirjoitellut päivittäisiä muistiinpanoja 1980-luvun alkuvuosista lähtien. Kirjasin ylös myös harjoitusten ja konserttien tunnelmia. Kokonaisuutena ottaen on kuitenkin todettava, että eipä töissä yleensä mitään sen ihmeempiä tapahtunut: hommat hoidettiin ja lähdettiin sitten kotiin tai esim. opetustyöhön. No, jotain poikkeavaa sentään sattui aina silloin tällöin. Olen näitä sattumuksia kerännyt vihkoistani, ja toki joukossa on myös ihan "normaaliakin" työraportointia.

15.5.1981:

Tänään muutama koululaiskonsertti Padasjoella. Kaksi alttoviulistia myöhästyi orkesterin bussista ja tulivat perässä taksilla (150 mk)!

22.3.1983:

Solistina tällä viikolla lahtelais-syntyinen piano-professori Timo Mikkilä. Hän on ihmeteltävän hyvässä soittokunnossa ikäänsä (70) nähden. Solistinumero on **Brahmsin** pitkä ja raskas ensimmäinen pianokonsertto.

15.4.1983:

Paavo Pohjolan asialliset, innostavat, ja kouluttavat harjoitukset jousilla **Schönbergin** Verklärte Nachtin merkeissä. Harva sävellys on joutunut täällä Lahdessa näin tarkan syynin kohteeksi. No, teos on ensikertaa ohjelmassa, ja se on kaikin puolin haastava jokaiselle jousiryhmälle.

15.11.1983:

Ensimmäiseen oboeen on valittu **Lasse Junttila**, toiseen käyrätorveen **Antti Nisula**. Ensi vuonna orkesteri saa kaksi uutta vakanssia: kahdeksannen ykkösviulun ja kuudennen kakkosviulun.

16.11.1983:

Tänään ilmestyi eräs Helsingin kärkimuusikoista keikalle kenraaliharjoitukseen sellaisessa humalatilassa, ettei soittamisesta tullut juuri mitään.

27.9.1984:

Tänään stemmaharjoitukset, sellot ja bassot. Eräs basisteista ei viihtynyt paikalla kuin minuutin huomattuaan yhden sellistin puuttuvan: "Eihän tässä ole mitään järkeä kun kaikki eivät ole paikalla", jyrisi krapulainen muusikko, ja häipyi kiukkuisena pois.

11.4.1985:

"Se on parempaa musiikkia kuin luulettekaan", totesi kapellimestarimme **Ulf Söderblom**, ennen kuin aloimme käymään läpi **Jouko Tolosen** kantaattia "Notku nuori neitsyikäinen".

24.5.1985:

Harjoitus ja konsertti Hollolan 500 vuotta vanhassa kirkossa klo 18–21. Teimme matkat frakit yllämme kollegan kanssa rättisitikallani (Citroën 2CV), katon ollessa sellojen vuoksi aukikääritynä koko pituudeltaan. Vilu meinasi tulla vaikka taivas oli pilvetön!

13.9.1986:

Lahti voitti Kuopion maalein 6 – 4 orkestereiden välisessä jalkapallo-ottelussa Kuopiossa Haapaniemen keskus kentällä. Lahden joukkueesta kunnostautuivat **Peltoniemen** (3 maalia) lisäksi etenkin **Kaskela**, **Hiilivirta** ja **Kinberg**. **Pälli** oli tarkkana maalissa. Eräässä vaiheessa kentällä juoksenteli pallon perässä myös jonkun paikallisen susikoira.

1.5.1988:

Vappupäivän ohjelmassa oli tietenkin vappumatinea, jonka johti tällä kertaa orkesterin kapellimestarina vuosina 1959 – 1978 toiminut **Urpo Pesonen**. Urpo oli entisensä, vetreä ja vitsikäs. Johtaminen kävi vanhalla rutiinilla.

6.5.1988:

Tänään oli työpaikalla joku nuori lääkäri luennoimassa niska- ja selkävaivoista. Esimerkkipotilaana oli viulistimme **José**, joka kipsaantui täysin kun piti vetää jokunen ääni yksin koko orkesterin kuullen, vieläpä yläruumis paljaana!

17.5.1988:

Basistit **Ahtinen** ja **Lehto** loistivat tänään Sain-Saënsin "Eläinten karnevaalin" elefanteina!

Hannu Kivilä

Jatkuu seuraavassa numerossa...

APLODIT Lehden toimituskunta

Olen ollut mukana toteuttamassa Aplodit-lehteä 27-vuotta. Ensimmäinen lehti, jonka ulkoasun suunnittelin ja tein taitto-työn, ilmestyi tammikuussa 1999. Alkuvuosina tein tiivistä yhteistyötä toimituskunnan kanssa, johon minut kutsuttiin mukaan vuodesta 2004 alkaen.

Aplodit-lehden suunnittelu ja toteuttaminen on mielekästä sekä innostavaa – siinä on niin vapautta kuin vastuutakin. Vaikka jokaisen numeron sisältö on pääsääntöisesti erilainen, niin ulkoasussa pyritään noudattamaan tiettyä linjaa. Silti myös ulkoasua muokataan ja kehitetään jatkuvasti, ajan mukana.

Mieleenpainuvia totetuksia ovat olleet numerot 1/2003 ja 2/2008, jolloin keskiaukeama avautui neljän sivun mittaisena. Silloin piti huomioida visuaalisen toteutuksen lisäksi painotekniset vaatimukset sivukokoineen.

Aplodit-lehden tekemisen kautta minulla on ollut mahdollisuus tutustua tarkemmin mm. säveltäjiin, soittajiin sekä orkesterin toimintaan kokonaisuudessaan.

Lisäksi olen saanut tutustua läheltä Aplodit Orkesterille -yhdistykseen, jonka toiminta ja jäsenistön aktiivisuus ovat tehneet minuun suuren vaikutuksen.

Jos olet kiinnostunut musiikista ja konserteista, niin suosittelen lämpimästi liittymään Aplodien jäseneksi, ilman suurempia vaateita. Näin saat lisätietoja mm. tulevista konserteista ja erilaisista tapahtumista sekä matkoista.

Juha Kortelainen

Viikko-ohjelmani on kuin suoraan kansakoulun lukujärjestyksestä: laulaminen, lukeminen, kirjoittaminen, liikunta. Tähän on tultu. Aplodit-lehden toimittamisessa yhdistyy lähes optimaalisella tavalla kaksi elämäni intohimoa; musiikki ja kirjoittaminen. Ei siis ollut kovin vaikea päätös liittyä toimitusneuvostoon. Ensimmäiset juttuni kirjoitin 2020 juhlaulkaisuun. Olen ikuinen opiskelija ja tälläkin hetkellä opiskelen Lahden konservatoriossa klassista laulua sekä avoimessa yliopistossa kirjoittamista. Uuden oppiminen tuo merkitystä elämääni ja samalla mahdollistaa aina jonkun isomman päämäärän, minkä eteen ponnistella.

Musiikilla on suuri rooli elämässäni. Vuosien 1975 - 1995 aikana lauloin Savonlinnan Oopperajuhlien kuorossa lukuisissa oopperoissa. Työurani tein mekaanisessa metsäteollisuudessa erilaisissa kansainvälisen kaupan tehtävissä.

Aplodit-lehteen tekemieni juttujen kautta olen päässyt kurkistamaan hieman syvemmälle ison sinfoniaorkesterin elämään. Olen saanut oppia paljon uutta esim. soittimista - vaikkapa kontrafagotin sielunelämästä - ja tavata kiinnostavia ja avarakatseisia ihmisiä. Aika pian suuria taiteilijoita haastatellessa tajuaa, miksi he ovat suuria. Heidän karismansa paistaa kilometrin päähän ja kietoo vaikutuspiiriinsä ensi hetkestä.

Kun istun Sibelius-talon konserttisalissa ja näen lavalla tuttuja kasvoja antamassa kaikkensa konsertin onnistumiseksi, tunnen salaa ylpeyttä siitä, että oman pienen panokseni kautta saan kuulua joukkoon.

Toivoisin, että hyvin organisoidun jakelun avulla hieno ja perinteikäs lehtemme löytäisi tiensä entistä laajemmin Lahden kulttuuripiirien ja päättäjien luettavaksi.

Mirja Ukkonen

Hei! Olen ollut tekemässä jokaisesta Aplodit-lehden numeroa. Ensimmäinen lehti ilmestyi jo vuonna 1992, jonka jälkeen niitä on ilmestynyt kerran tai kaksi vuodessa.

Työskentelin Sinfonia Lahden sellistinä vuosina 1976–2024, mutta olen mielelläni myös kirjoitellut paljon, milloin musiikista, milloin Lahdesta, milloin liikennehistoriasta... Olen kirjoittanut mm. teokset Lahtelaisen lukukirja ja Lahtelaisen sanakirja.

Aplodit-lehdessä itseäni kiehtoo erityisesti se, että siinä voi tuoda helposti esiin Lahden seudun rikasta musiikkielämää kautta aikojen sen eri puolilta nähtynä. Pääosassa on tietenkin Sinfonia Lahti edeltäjäineen, mutta myös esim. paikallisen musiikin piirissä työskenteleviä ja työskennelleitä henkilöitä on mielestäni tärkeää nostaa esiin. Itse olen pyrkinyt valottamaan lehden sivuilla myös mm. nykymusiikin kuuntelua, sekä muusikon ja kapellimestarin työtä.

Olisi mukavaa, jos lehteä julkaisevalla yhdistyksellä ja toimituskunnalla olisi resursseja toimittaa lehteä säännöllisesti kaksi kertaa vuodessa, mutta aina-kaan tällä hetkellä siihen ei näytä olevan mahdollisuuksia, laadukkaan lehden tekeminen kun vaatii sekä aikaa että rahaa!

Hannu Kivilä

Hei! Olen ollut kausikorttilainen ja aktiivinen aplodilainen 1990-luvun alkuvuosilta asti. Aplodit-lehden toimitukseen liityin 2017.

Minulle parasta lehtityössä ovat olleet haastattelut. Niiden parissa olen päässyt tutustumaan upeisiin ihmisiin ja oppinut kiehtovia uusia asioita. Lehtijutuistani tulevat ensimmäiseksi mieleeni orkesterin yleisötyötä käsittelevät, koenhan toiminnan erityisen merkitykselliseksi. Muusikoiden ja musiikkipersoonien esitellyt ovat myös olleet mielenkiintoisia tehtäviä.

Aplodit-lehtiin tallentuu sekä orkesterin että yhdistyksen toimintaa. Se on tärkeää. On hauska lukea Aplodien retkistä ja tapahtumista kertovia juttuja.

Lehden tie alkuideoista lukijan käteen on pitkä. Tarvitaan taitoa, aikaa, intoa, sitkeyttä ja hyvää yhteistyötä. Jo aiheita valitessaan ja sittemmin kirjoittaessaan toimittajat on osattava käyttää valtaansa sydämillä. Työ on sekä valttavan antoisaa että haastavaa.

Kaikella on aikansa. Tämä lehti on toimittajana osaltani viimeinen. Jos sinulla on kokemusta kirjoittamisesta ja kiinnostusta liittyä Aplodit-lehden toimituskuntaan, ota rohkeasti yhteyttä!

Lämpimät kiitokset, toimituskunnan Hannu, Mirja ja Juha, ja te kaikki tässä työssä kohtaamani ihmiset. Antoisaa jatkoa. Nähdään konserteissa ja Aplodien riennoissa!

Virve Nuorgam

Rennosti - asiasta tinkimättä

Kun **Jori Vuoriselta** kysyy miten hän on päätenyt nykyiseen työhönsä Lahden konservatorion rehtoriksi, saa varautua melko pitkään matkakuvaukseen. Pikku-Jori opetteli isän toivomuksesta Salossa haitarin soittoa, ja päätyi Kaustisen musiikkilukion ja Rotterdamin konservatorion kautta kokeilemaan freelancer jazzpianistin elämää Hollannissa.

- Kun pianistin elämä ei oikein lyönyt leiville, ajattelin että saattaisihan minusta olla opettajaksikin. Yksitoista vuotta vierähti sitten opetustehtävissä ensin Joensuun konservatoriossa ja Karelian ammattikorkeakoulussa ja sen jälkeen Kuopion Savonian ammattikorkeakoulussa. Opetushallinnon tutkinnon suoritettuaani pystyin hakemaan vuonna 2015 rehtorin paikkaa Heinolassa ja elokuusta 2023 lähtien olenkin täällä Lahdessa.

Genrerajat madaltuvat

Valtion hallinnon säästötoimet joudutaan tulevaisuuden suunnittelussa ottamaan huomioon, mutta onneksi taloudesta on Vuorisen mukaan Conciksessa osattu pitää huolta. Nyt viedään digitalisaatiota eteenpäin ja apuun on otettu sähköinen toimintaympäristö opintojen suunnitteluun, toteutukseen ja raportointiin.

Kuva: Stella Aaltola

Keväällä suuren suosion saavuttaneissa W.A. Mozartin Taikahuilun näytöksissä pääsivät Conciksen laulajat laajalti esittelemään taitojaan. Esiintyjinä olivat Lahden konservatorion ammatillisen koulutuksen oopperastudion laulajat, aikuisten lauluharrastajien Concis Ensemble sekä lasten ja nuorten musiikkiteatterin jäsenet.

Sisällöllisesti nykyisin ollaan Vuorisen mukaan rohkeampia kehittämään genrerajat ylittävää toimintaa. Tästä esimerkkinä vaikka oopperastudio, jossa on mukana sekä klassisen puolen, että pop-jazz -puolen opiskelijoita.

- Genrerajojen ylittäminen ei sitten tarkoita sitä etteikö musiikkikoulutuksen perinteitä pidettäisi mielessä. Esim. klassisen musiikin viulisti opettelee edelleen tiukasti klassisen musiikin perusasioita. Tietyt asiat on vaan harjoiteltava jos aikoo hyväksi soittajaksi. Nykypedagogiikka opettaa oppilaita yksilöllisesti ja lempeällä kädellä.

Konservatoriolla pyritään siihen, että orkesterimuusikkous ja orkesterisoittimet olisivat oppilaitoksessa tulevaisuudessaakin vahvoilla. Pyrkimyksenä on lisätä klassisen musiikin ammattiopiskelijoiden määrää. Uutta rehtoria huolestuttaa

Kuva: Mirja Ukkonen

Lahden konservatorion rehtori Jori Vuorinen pitää yhtenä tärkeimmistä tehtävistään saada oppilaitokseen monipuolisesti opiskelijoita, jotta laaja instrumenttivalikoima säilyisi.

musiikin oppilaitoksia yleisemminkin vaivaava ongelma. Orkesterisoittimien opiskelu näyttää vähenevän. Sen sijaan esim. pop-jazz -laulu on todella suosittua. Laitos pyrkii tiettyyn optimaaliseen visioon, mutta tuntiresurssi jakaantuu pitkälti kysynnän mukaan.

- Kymmenen vuotta sitten saatiin koottua täysi orkesteri ammattiopiskelijoista. Enää ei saada kunnolla jousiorkesteria kasaan. Erityisesti tietyt orkesterisoittimet kuten esim. matalat vasikat, käyrätorvet ja kontrabasso eivät houkuttele tarpeeksi soittajia. Osittain voi olla kyse siitäkin, ettei näistä soittimista tiedetä tarpeeksi. Meidän tehtävämme on levittää tietoa ja tuoda esiin näitä hienoja instrumentteja. Niiden soittamisen voi aloittaa jo aika pienenäkin, Vuorinen rohkaisee.

Monipuolisuus on vahvuus

Lahden konservatoriolla on pitkä ja maineikas historia. Nykypäivän työ rakentuu aina edellisten vuosikymmenien urastuksen päälle. Jori Vuorinen haluaa kehittää konservatorion opetuksen monipuolisuutta. Luokahuoneissa ja juhlasalissa soi niin klassinen, jazz, pop, kuin kansanmusiikkikin. Käytävillä törmää kaikenikäisiin oppilaisiin.

- Haluan vaalia edellisten sukupolvien innovatiivisuutta ja rohkeaa tekemistä. Vaikka maailma tuntuu muuttuvan nopeasti, aina tarvitaan myös pitkäjänteisyyttä ja tavoitteellisuutta. Harrastatpa mitä tahansa, aina haluat kehittyä tekemisessäsi. Juuri siitä kehittymisestä ja eteenpäin menemisestä se kiva olo tulee. Meillä on konservatoriolla laaja instrumenttivalikoima, opettajat ihan Suomen huippua ja rento meininki!

Mirja Ukkonen

SINFONIA LAHTI

Kuva: Sinfonia Lahti

Kasvot vaihtuvat

Sinfonia Lahden soittajisto on vaihtunut muutaman viime vuoden aikana lähinnä eläkkeelle siirtymisen seurauksena varsin tuntuvasti. Se kokoonpano, joka niitti aikoinaan mainetta mm. Sibelius-levyillään ja ulkomaankiertueillaan, on jo osittain menneisyyttä. Toki tilalle tulee aina vain paremmin koulutettua väkeä, joten lähtökohdat korkean tason säilymiseen ovat edelleen todella hyvät.

Sinfonia Lahden riveistä ovat siirtyneet kauden 2024–2025 aikana eläkkeelle seuraavat orkesteria varsin pitkään palvelleet muusikot:

Fagotin äänenjohtaja **Harri Ahmas**. Harri siirtyi Sinfonia Lahden fagottiryhmään vuonna 1989, oltuaan sitä ennen RSO:n jäsen vuodesta 1980. Savonlinnan Oopperajuhlaorkesterissa hän soitti vuosina 1982–1996, ja toimi pitkän uransa aikana myös aktiivisena kamarimusikkona. Harri opiskeli Sibelius-Akatemiassa fagotinsoiton lisäksi myös sävellystä mm. Einojuhani Rautavaaran johdolla. Opinnot karttuivat myös Wienissä ja Budapestissa. Harrin teosluettelo sisältää mm. kaksi kamarioopperaa, sinfonioita, konserttoja sekä kamari- ja vokaalimusikkia. Teoksia on palkittu eri sävellyskilpailuissa. Orkesteriteoksista monet ovat Sinfonia Lahden kantaesittämiä. Harrin harrastuksia ovat olleet mm. tähtitiede ja avantouinti.

Lyömäsoittimien varaäänienjohtaja **Leo Krohn**. Leo aloitti työt Sinfonia Lahden lyömäsoitinsektiossa entisen opettajansa Jorma Alanteen työparina vuonna 1983, mutta jo yhdeksän vuotta aiemmin hän oli soittanut ensi kertaa orkesterissa avustajana. Lyömäsoittimiin hän kiintyi kolmentoista ikäisenä pianon ja trumpetin jälkeen. Monen lahtelaisen vappukonserteissa viihtyneen mieleen on saattanut jäädä Leroy Andersonin teos Typewriter, jossa Leon soolosoittimena oli vanha kirjoituskone, lyömäsoitin sekini!

Leo on alun perin Viipurin/Lahden Musiikkiopiston kasvatteja, mutta opiskeli sittemmin useita vuosia Grazissa Itävallassa, josta käsin toimi myös kysyttynä free lance –muusikkona. Mainittakoon vielä, että Viipurin Musiikkiopiston pitkäaikainen rehtori Felix Krohn oli hänen

isosekänsä, ja veli Erkki toimi pitkään Lahden Urkuviikon johtajana. Harrastuksista tärkeimpiä ovat lukemisen lisäksi avantouinti, purjehdus ja baritonitorvi.

Soolosellisti **Ilkka Pälli**. Muusikkoperheessä kasvanut Ilkka työskenteli Sinfonia Lahden soolosellistinä lähes neljän vuosikymmenen ajan, mikä hipoo tässä tehtävässä ajallisesti pohjoismaiden ennätystä. Matkan varrelle osui usein tärkeitä soolo-osuuksia Sibeliuksen neljännessä sinfoniasta ja Brahmsin toisesta pianokonsertosta lähtien. Oma lukunsa ovat Ilkan lukuisat solistitehtävät oman orkesterin edessä, joista mainittakoon mm. Kokkosen sellokonsertto, Tšaikovskin Rokokoo-muunnelmat sekä Sostakovitsin toinen sellokonsertto. Myös kamarimusikki on ollut tärkeässä asemassa: Ilkka oli perustamassa aikoinaan Lahden Kamarimusikkiseuraa, toimien sen piirissä pitkään aktiivisena ideoijana ja muusikkona. Ennen Lahteen tuloaan hän työskenteli Oulun kaupunginorkesterissa, ja eräässä vaiheessa useampikin kesä kului Savonlinnan Oopperajuhlaorkesterin riveissä.

Ilkka oli nuorempana aktiivinen jalkapalloilija, mutta myöhemmin vapaa-aika on kulunut lähinnä puutöiden ja mökkeilyn merkeissä.

II-viulunsoittaja **Anitta Engstrand**. Anitta opiskeli Lahden Konservatoriossa mm. Aarre Hemmingin ja Hristo Donkinin johdolla. Jatkotutkinnon jälkeen hän soitti päätoimisena muusikkona Kouvolan kaupunginorkesterissa, josta siirtyi Sinfonia Lahden riveihin vuonna 1996. Lahden orkesteri oli tullut Anitalle tutuksi jo aiemmin keikkojen ja sijaisuuksien myötä.

Uusia soittajia

Sinfonia Lahden uudet vakinaiset soittajat (kauden 2024–2025 aikana kiinnitetyt), joista osa on vielä koeajalla:

Fransien Paananen (sellonsoittaja), **Xingyuan Weng** (kontrabasson äänenjohtaja), **Eli Holmes** (fagotin äänenjohtaja), **Kaspar-Oskar Kramp** (pasuunan äänenjohtaja), sekä **Elmeri Uusikorpi** (lyömäsoittimien äänenjohtaja).

Hannu Kivilä

IN MEMORIAM

Teet Järvi 22.4.1958 – 18.6.2025

Kuva: Sinfonia Lahti

Sinfonia Lahden pitkäaikainen jäsen, sellotaiteilija **Teet Järvi**, menehtyi alkukesästä sairauskohtaukseen. Teet oli vielä toukokuussa soittanut sijaisena eräissä Sinfonia Lahden pienryhmäkonserteissa, joten hänen poismenonsa tuli monelle kollegallekin täytenä yllätyksenä.

Teet Järvi työskenteli Sinfonia Lahden selloryhmässä vuosina 1994–2022. Hän esiintyi Lahdessa myös solistina sekä kamarimuusikkona, ja opetti usean vuoden ajan sekä Lahden Konservatoriossa että Lahden Musiikkiopistossa. Teet Järvi syntyi Tallinnassa kuuluisaan musiikkisukuun. Kotikaupungissa suoritettujen opintojen jälkeen työ jatkui mm. Moskovassa Mihail Homitserin ja Ivan Monighettin johdolla. Opintojen jälkeen seurasi kilpailuvoittoa, levytyksiä, ja vuonna 1982 kiinnitys Viron kansallisen sinfoniaorkesterin soolosellistiksi. Aikaa riitti myös sooloresitaaleihin, kamarimusiikkiin ja solistiesiintymisiin. Vuonna 1990 Teet siirtyi perheineen Suomeen, ja työskenteli ennen Lahteen tuloaan mm. Kouvolan kaupunginorkesterin soolospelistinä ja Kouvola-kvartetin jäsenenä.

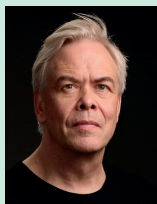
Teet Järvelle musiikki ja soittaminen oli suoranainen intohimo ja elämäntapa. Muusikko-luonteeltaan hän oli lähinnä romantikko, jolle musiikin uusimmat virtaukset ja kokeilut jäivät vieraammaksi. Henkilönä hän oli aito herrasmies, aina kohtelias ja ystävällinen: jos avasit hänelle oven, hän ei millään suostunut menemään siitä ensimmäisenä! Eläkkeellä työ musiikin parissa jatkui vapaammissa merkeissä. Erityisen tärkeäksi muodostui toiminta jokavuotisilla Pärnun musiikkifestivaaleilla. Myös Sinfonia Lahden riveissä Teet nähtiin joitakin kertoja sijaisena.

Teet Järven muistokonsertti järjestettiin Pärnun musiikkifestivaalien yhteydessä viime heinäkuussa. Esiintyjien joukkoon lukeutui useita Teetin läheisiä, ystäviä ja kollegoita.

Hannu Kivilä

SINFONIA LAHTI

Lahden kaupunginorkesteri

Hannu Lintu

Taiteellinen partneri ja Sibelius-festivaalin taiteellinen johtaja

Osmo Vänskä, kunniakapellimestari

Säveltäjät: Kalevi Aho, kunniasäveltäjä

Joonas Kokkonen (1921-1996), kunniajäsen

I viulu

avoin, *konserntimestari*

Mikaela Palmu, *vuorotteleva konserntimestari*

Hannaliisa Pitkäpaasi, *II konserntimestari*

Andrew Ng

Päivi Pöyry

Petri Kaskela

Arja Kaskela

Johanna Latvala

Sofia Greus

Emil Peltola

Viivi Hakkarainen

Totti Hakkarainen

II viulu

Aleksi Trygg

avoin

Anni-Kaisa Tikkala

Seppo Linkola

Lotta Svartström

Krista Jäänsola

(Laura Kokko)

Liis Marini

Rimma Kozlova

Eveliina Sipilä

Maija Mustonen va

Altoviulu

Kei Ito

Yuki Kodama

Oleg Larionov

Anu Airas

Riikka Lounamaa

Katariina Ruokonen

Lasse-Matti Laakso

Jaakko Laivuori

Sello

avoin, *soolosellisti*

Sanna Palas *va soolosellisti*

Aino-Maija Riutamaa de Mata

Ilkka Uurtimo

Antero Manninen

Johannes Elfving

Fransien Paananen

Astrid Hillerud va

Kontrabasso

Xingyuan Weng

Timo Ahtinen

Petri Lehto

Sampo Lassila

Anna Rinta-Rahko

Huilu

Outi Viitaniemi

Eva Trygg

Enna Puhakka

Oboe

Lasse Juntila

Reiko Mori

Jukka Hirvikangas

Klarinetti

Eeva Mäenluoma

Nora Niskanen

Peter Bourne

Fagotti

Eli Holmes

Essi Vartio

Kjell Häggkvist

Käyrätorvi

Ilkka Puputti

(Mia Kari)

Pertti Kuusi

Marian Strandenius va

Alexis Routley va

Trumpetti

Bogdan Dekhtiaruk

Veli-Pekka Kurjenniemi

Sami Siikala

Emmi Savolainen va

Pasuuna

Kaspar-Oskar Kramp

Vesa Lehtinen

Pasi Mäkinen

Tuuba

Harri Lidsle

Patarummut

Juha Lauronen

Lyömäsoittimet

Elmeri Uusikorpi

Sinfonia Lahden toimisto

Sibeliustalo

Ankkurikatu 7

15140 LAHTI

Maija Kylkilähti

intendentti

050 518 4486

Heli Leppälä-Hakala

apulaisintendentti

044 483 1527

Kristiina Palvanen

markkinointi- ja viestintäpäällikkö

050 518 4568

Giacomo Angeli

tuotantoassistentti

044 483 0075

Henrika Bäcklund

myynti- ja markkinointiassistentti

044 018 7199

Paula Tuominen

hallintosihteeri

050 518 4596

Mika Kupari

järjestäjä

050 518 4487

Jaakko-Pekka Pätynen

järjestäjä

050 559 4028

Essi Kinnunen

nuotistonhoitaja

050 518 4569